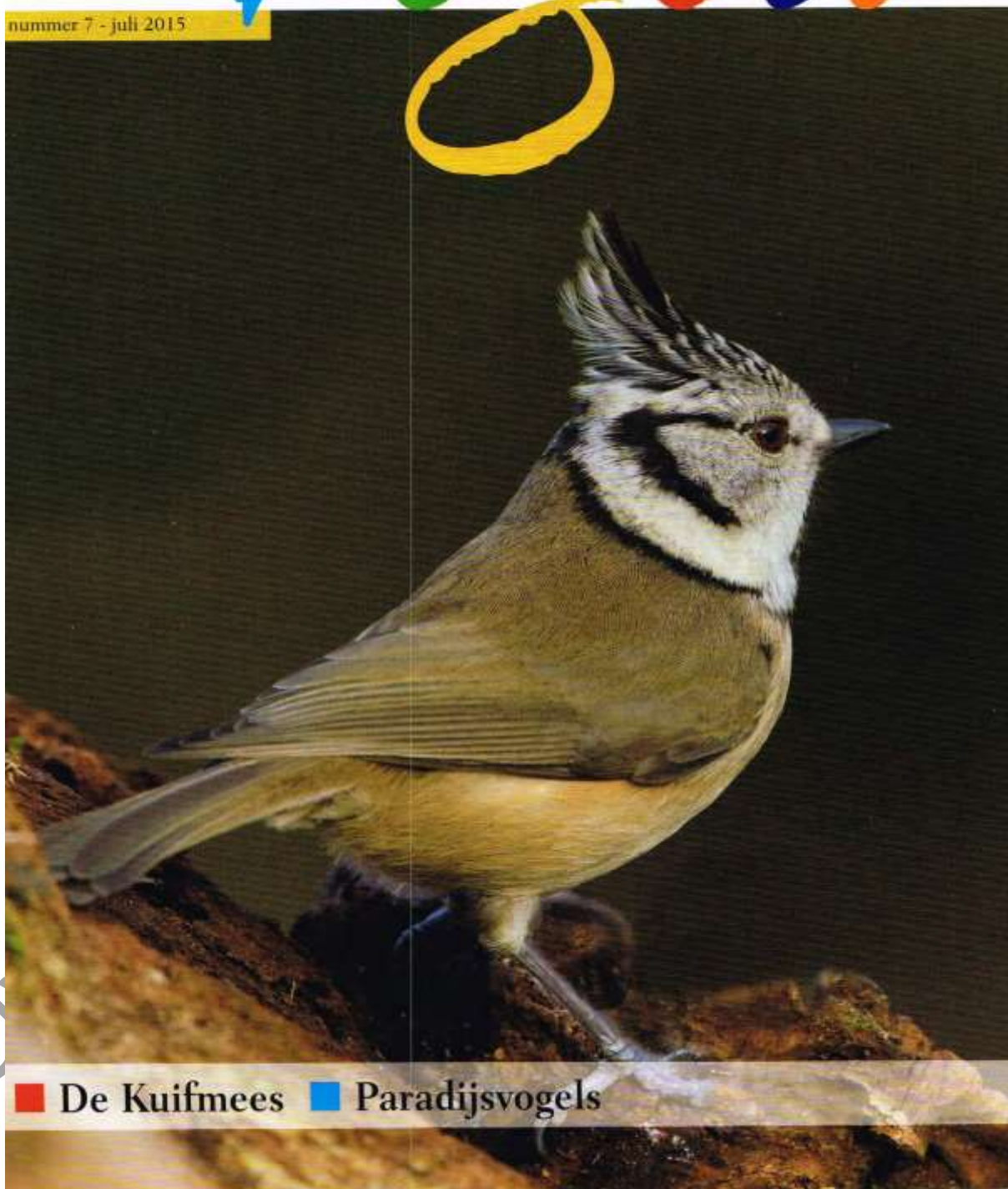

maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

Onze Vogels

nummer 7 - juli 2015

■ De Kuifmees ■ Paradijsvogels

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over vogels.

Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 35,- via een Europese overschrijving bij de KBC bank.

Het IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB

t.n.v. KBOF - Van Paesschen François,
Molenheide 8, te B-2870 Puurs.

Alle leden ontvangen maandelijks het clubblad van de KBOF, **de witte spreeuwen**.

Inschrijvingen en gratis proefnummer op aanvraag bij Achten Paul, Evelaarstraat 78, B 9160 Lokeren België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be
Bezoek onze website <http://www.kbof.be>

Geslachtsbepaling door DNA uit veren

Taurus Diagnostik GbR
Niederwall 5
D-33602 Bielefeld
telefoon +49 521 329 300 30
fax +49 521 329 300 33
info@taurus-diagnostik.de
taurus-diagnostik.de

NIEUW: test op PDD € 30,-

1-3 analyses: per €14,99
4-10 analyses: per €13,99
11-20 analyses: per €12,99
21-40 analyses: per €11,99
af 41 analyses: per €10,99

PBFD + APV: € 28,-
+ Chlamydia: € 46,-
alle prijzen zijn inclusief BTW

LET OP de GROTE VOGELMARKT BARNEVELD
OP ZATERDAG 22 AUGUSTUS 2015 is op de Nieuwe Locatie

De markt is geopend van 9.00 tot 13.00 uur. Entree € 3,- PP. Gratis Parkeren.

Organisatie Davelaar Vogel en Diervoeders, Marijkelaan 17, Voorhuizen Tel. 0342-472082.
i.s.m. Vogelvereniging Kweeklust. Reserveren Tel. 0650270060.

Locatie: De Columbzhal, Baron van Nagelstraat 158, 3771 LL Barneveld.

De volgende Vogelmarkt is op 12 september 2015.

Nieuw
Notitieblokje

formaat 11 x 8 cm.
Inclusief 5 setjes pagemarker in felle neon kleuren.

Handig om tijdens de tentoonstelling het e.e.a. te noteren.

4,95

Bestel nu via shop.nbv.nl

Universeel verf 2 K, blijft hagelwit en gitzwart
hecht op oude verflagen - is slijtvast en goed reinigbaar

Tevens de volgende producten op geheel natuurlijke basis.

Forto Perfect: Een super vitaminecomplex.

Forto Anti Vampire: het probate middel tegen bloedluis.

Forto Anti Pick: De spray, die 't verenplukken doet stoppen.

Forto Brilliant: De vogelshampoo met natuurlijke herbevetter.

K & K Forto - Dophoeveweg 12 - Eps
Tel.: 0578-613455 E-mail: verkoop@kk-forto.nl Internet: www.kk-forto.nl

EUROKOOI
ALUMINIUM VOLIÈRES

25 JAAR

0499-374395

ROPA BIRD

Houd uw vogel in topconditie!!!

Onze natuurlijke formule verbetert de spijsvertering en de opname van voedingsstoffen.

www.ropastore.com
info@ropastore.com 075 614 41 43

De Vogelwereld A.O.B.
Het beste Belgische ornithologisch maandblad

ledere maand 48 tot 64 biz formaat A4 boordevol teksten en kleurenfoto's van de betere schrijvers en topfotografen.

Een jaarlijks abbonement loopt van januari tot december. Stort 50 euro op onze Belgische rekening 22 0000 8635 4147 van "De Vogelwereld" 1190 Brussel met vermelding van naam en adres.

Verdere info en digitaal proefnummer:
José Delfosse, Avenue des Champs Clairs te 1420 Ophain.
Email: josedelfosse@yahoo.fr

- 04 Bijzondere vogelcollectie Augustijnen 07 Column voorzitter
- 07 Verbaasd 08 Kweek met de kuifmees 10 Kweken met de witwangtoerako 13 Verslag congres Entente Européenne
- 16 Een laatste wens 18 Vogels om ons heen: de boomklever
- 19 Het kweken met paradijsvogels in Qatar – deel 1
- 23 Column keurmeester 23 Ontsmettingsmiddelen versus bestrijdingsmiddelen 24 Het voorkomen van vogeldiefstal
- 26 Op bezoek bij: Loraine Wilson 29 Een nuttig kruid: herderstasje
- 30 Bondsmededelingen 33 NBvV info 34 Kalenderartikel: de goudvink

De kuifmees (*Parus cristatus*). Een artikel over de kweek met deze vogel van de hand van Dhr. Post vindt u op bladzijde 8 van dit nummer. Foto: Piet de Dreu.

<p>NBvV</p> <p>Lidgroepen: Onze Vogels is het maandelijke tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 30.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 32.000 exemplaren. Het tijdschrift wordt aangeboden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid om verspreid lid te worden; iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdelingsvereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 38,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).</p> <p>Abonnementtarieven: Nederland € 28,- (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 30,-. Priority-</p>	<p>post naar alle andere landen € 92,-. Verspreid lid (buitenland): bovengenoemde bedragen met € 10,00 verhoging. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.</p> <p>Adres: NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007, e-mail: info@nbv.nl, website: www.nbv.nl</p> <p>Bankrekeningen: ABN AMRO bank: IBAN: NL35ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGR0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.</p> <p>De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40290824.</p> <p>Redactie: Pieter van den Hooven (repen), Jan de Bruine (reindreactie en zangkanaries), Henk van der Wal (postzangkanaries), Theo van Kollenburg (Muskkanaries), Piet Oudehelfinden (reindreactie en kromstreef), John van der Jagt (Euroopse cultuurvogels), Hans van der Steen (redactiecoördinatie en jeugd).</p> <p>Telencorrelatie: Loek Bertina</p> <p>Redactieadres: Hoofdbureau NBvV t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom. Tel. 0164-235007 e-mail: hamsvanderstee@nbv.nl</p> <p>Zakelijke advertenties: Tarieven en deadlines voor</p>	<p>colofon</p> <p>zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij René van Loon, via het bondsbureau te Bergen op Zoom.</p> <p>Verantwoordelijkheid: De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opzetten van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich.</p> <p>Overname van artikelen, illustraties, foto's of geluiden daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.</p> <p>Vereniging: Aad Koeleman, X-media Solutions, Doetinchem</p> <p>Drukker: Sensofielder Misset B.V., Doetinchem</p> <p>Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.</p> <p>Betaling: Lidmaatschap: Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal.</p> <p>Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkensmal per 31 december opzeggen via het bondsbureau.</p>
--	---	---

Maskercini's kweekte André Augustijnen in een dubbele broedkooi van dit type - dat eigenlijk heel gangbaar is.

Niet alledaagse v

Passe
Pyrr

Koreaanse goehink man. Duidelijke kleurverschillen tussen wang- en keelstreek en de borst en bovenbuik die roodbruin is. De onderkant van de buitenste staartveren is niet wit zoals bij de andere soorten, maar volledig zwart.

Aan de keukentafel bij André Augustijnen in het Belgische Herenthout is aan gesprekstof geen gebrek. Wij –André, John en Huub - hebben als gemeenschappelijke deler onze interesse voor vogels die worden gerangschikt onder de familie Serinus.

Door John Santegeeds & Huub Verwee

André Augustijnen heeft daarvan op dat moment, mei 2015, twee soorten. Wel bijzondere; Serinus capistratus en Serinus mozambicus. André is een van de weinige kwekers die Serinus capistratus (Maskercini) bezit en kweekt. Is Serinus mozambicus een bijzondere soort??? Bij Augustijnen wel. Die zijn van de ondersoort barbatus. "De popjes daarvan hebben geen 'halskettinkje", zegt de Serinus-specialist, die er over

nadenkt weer meer Serinus soorten te gaan kweken.

Bijzondere Serinussoorten

Bijzonder is de collectie vogels die André Augustijnen bezit. Dat zien we na voldoende koffie te hebben gedronken en er nog maar enkele plakken cake op de keukentafel blijven staan. 'n Ouderkoppel Serinus capistratus met jongen die al apart gezet zijn,

krijgt natuurlijk onze eerste aandacht. Wellicht de eerste kweek van deze vogel in België en Nederland! Daarom! De Maskercini komt in de natuur voor in West-Afrika en Midden Afrika, om preciezer te zijn in Gabon, Angola, Zaïre en Zambia. Een niet alledaagse Serinus soort in de avicultuur. Op een andere plaats in de keurige vogelverblijven van André Augustijnen zien we een duidelijk herkenbare ondersoort van Serinus mozambicus. Ook een niet alledaagse Mozambiquesijs. "Dit is Serinus mozambicus barbatus", zegt André om elke twijfel weg te nemen. Deze ondersoort van de Mozambiquesijs is en oogt groter en voller. De mannetjes hebben zeer duidelijke, bijna zwarte, baardstrepen. Verder valt op: intensief

gelcollectie bij Andre Augustijnen

ringas, Serinus, hula en Carduelis

Pop Mozambiquesijs ondersoort barbatus. Poppen van deze ondersoort hebben geen stipjes in de hals.

Koreaanse goudvink man. Rood in de wangen en onder de kinleek, lichter roodbruin op de borst. Geen witte vleugelbanden.

gele wangvlekjes en de koptekening, in de vorm van een hoefijzer, is eveneens diep geel van kleur. Die tekening en die kleur lijken er als het ware op te liggen. Van kin naar onderstaartdekveren intensief geelgroen van kleur. Vaag zien we geel aan het staarteinde. Een andere, ook grotere, ondersoort van de Mozambiquesijs, *Serinus mozambicus granti*, heeft een wit staarteinde. Ook daarvan zijn de popjes niet getooid met een kettinkje van stipjes in de hals.

In de archieven van André staan verder 'dossiers' met kweekresultaten van: *Serinus canaria*, *Serinus dorsotriatus*, *Serinus corsicana*, *Serinus frontalis*. (Zie www.serinus-society.eu voor foto's van deze cini soorten) "De Corsicaanse citroencini's brach-

ten hun jongen uitsluitend groot met verse onkruidzaden", herinnert zich André.

Records gebroken

Gemakkelijk is het onderscheiden van de vele ondersoorten van de Mozambiquesijs niet omdat er veel tussensoorten zijn. "Maar barbatus poppen hebben nooit een halskettinkje zoals we bij de meeste Mozambiquesijsen zien. Daar let ik streng op als ik gekweekte vogels ruil", klinkt het stellig. "Deze barbatus Mozambiquesijsen hebben soms de neiging meerdere nesten met jongen achter elkaar groot te brengen. Net als veel andere *Serinus* soorten is de kweektijd en rusttijd niet altijd in de Europese zomer.

"Ik heb deze Mozambiquesijs zowel 's zomers als 's winters gekweekt. 's Winters natuurlijk licht verwarmd en met bijverlichting. Een koppel *Serinus mozambicus barbatus* heeft bij mij records gebroken. In 7 nesten achter elkaar 21 jongen grootgebracht. Natuurlijk, dat zijn uitzonderingen. Wel een bewijs dat de vogels in topconditie zijn. Ze waren gewoon niet te stoppen.", vertelt André.

Niet alledaagse vogelcollectie

Als we door André rondgeleid worden langs zijn vogelverblijven en verder kijken dan de vogels, dan vallen een paar dingen heel duidelijk op:

- De kooien en volières zijn kurkdroog
- De meeste vogelsoorten worden per koppel gehouden

- Alle vogels hebben volop ruimte
- Erg rustige vogels
- Er is oog voor detail op vlak van hygiëne en volière inrichting
- Er staan kooien leeg voor de jongen

Wat verder opvalt, we zien geen tentoonstellingskooien. "Nee", zegt André "maar ik ga wel graag eens naar vogel-tentoonstellingen kijken."

Niemand hoeft er aan te twifelen dat André Augustijnen heel veel tijd aan zijn vogels besteedt. De rust die André Augustijnen uitstraalt vindt men terug bij zijn vogels. Die zijn wel actief – wisselend naar gelang de soort – maar absoluut niet schuw of zenuwachtig.

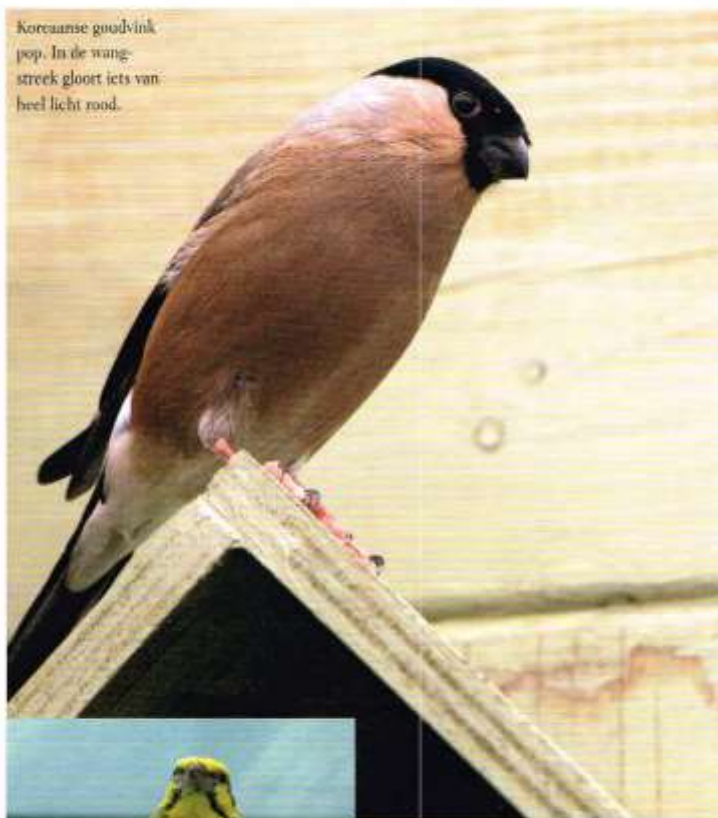
Het lijkt wel of deze Herenthoutse vogelkweker zijn vogels persoonlijk kent. "De treursijzen zijn nog niet in echte kweekconditie." De vogels ogen voor zijn bezoekers al vrij goed op kleur. André: "Ze zijn pas echt kweekrijp als de snavel oranje kleurt. We zijn pas begin mei. Het duurt nog wel even voordat ik daar eieren en jongen van mag verwachten."

De grote putters – waarom noemt iedereen ze niet gewoon weer grote distelvinken? – zijn al wat verder in de voortplanting dan de treursijzen. Ze broeden.

André's Aziatische goudvinken moeten, begin mei, nog starten. Als we weer eens blauwe goudvinken zien (*Pyrrhula pyrrhula cineracea*) beseffen we misschien nog beter hoe mooi de mannen van de Europese goudvink zijn met hun rode borst. De kleine Europese goudvink, die een levendiger karakter heeft dan de veel gekweekte grote goudvink, vinden veel liefhebbers zelfs nog attractiever.

Dat 'goudvinken rood' zien we wel weer bij de mannen van de Koreaanse goudvink. *Pyrrhula pyrrhula rosacea* is volgens website www.birdskorea.org de meest talrijke goudvink in de Republiek Korea (Zuid Korea). Deze goudvink leeft in een gebied tussen de verspreidingsgebieden van de blauwe goudvink (*Pyrrhula pyrrhula cineracea*) en de Japanse goudvink (*Pyrrhula pyrrhula griseiventris*). Het verschil met de Japanse goudvink zit met name in de licht bruinrode borstkleur bij de man van de Koreaanse goudvink. Ook

Koreaanse goudvink pop. In de wangstreek gloeit iets van heel licht rood.

Man Mozambiquesters ondersoort *harhatus*. Bijna in topconditie. Nog de laatste veren rechtstrekken en sluiten.

de pop van de Koreaanse goudvink kan in de wangstreek een lichtrode kleur tonen. Opvallend verschil met 'onze' goudvinken; de 'Koreanen' tonen geen lichte vleugelbanden.

André's collectie *Passerina*'s tonen prachtige kleuren en ook hier nadert de kweektijd met rasse schreden. Het eerste nest is gebouwd.

Natuurproducten

Het is een gewoonte bij een bezoek aan

een vogelkweker om in de voerbakjes te kijken en te vragen wat en waarom. André: "Gewone zaadmengsels uit de handel, eivoer met wat pinkies en gekiemde zaden. Ik gebruik wel Fertibol van Comed een oplossing met calcium, fosfor en vitaminen A, D en E." Verder probeert hij dit jaar te kweken zonder medicatie maar met natuurproducten. Dit in poedervorm voor op de zaden en in vloeibare vorm voor in het drinkwater.

Sorry André

Door de soms bijzondere vogels bij André Augustijnen lopen we zonder veel aandacht aan te schenken bijna voorbij aan de op dat moment volop in de kweek zijnde gele lipochroom kanaries. Excuus: "Sorry André, maar je had ook zoveel andere, niet alledaagse vogels die we graag wilden zien dat we naar jouw mooie gele kanaries nauwelijks gekkeken hebben." <

Eeuwige volière?

Freek had op de ledenavond van zijn vereniging de leden uitgenodigd om een kijkje te nemen bij zijn vogels en om vervolgens daarna een gezellige boom op te zetten. Dat was niet tegen dovemansoren gezegd, want op de bewuste zaterdag had Freek 16 rechtgeaarde vogelaars op de koffie. Freek's vogelverblijf werd uitgebreid bekeken, en ook de broedkooien waar de kweek in volle gang was, werd onderwerp van discussie.

Freek zijn vrouw had al enkele keren geroepen dat er wat te drinken klaar stond, maar als vogelliefhebbers met hun hobby bezig zijn Na nogmaals aandringen kwam het gezelschap toch de tuin in. En tja, waar gaat het gesprek dan over? Vogels, vogels en nog eens vogels.

Eigenlijk net zo leuk als een ledenavond opperde men, en een van de twee dames die erbij waren stelde dan ook direct voor om dit vaker te doen in plaats van een ledenavond. Al pratend over de vereniging verschoof het onderwerp langzaam naar die personen die al heel lang lid waren, en naar de oude garde en oprichters, waarvan er velen als niet meer onder ons zijn. De "eeuwige volière" werd onderwerp van gesprek en met inmiddels enkele pilsjes achter de kiezen, begon de fantasie daarover een luchtige vorm te krijgen. Zou er in het hiernamaals ook een vogelvereniging zijn, met tentoonstellingen en keurmeesters? Vast en zeker! Daarvan was iedereen overtuigd. Luizen

en muizen die kennen ze daar niet, en vogeldiefstal bestaat er niet. "Dan zullen ze de keurmeesters wel contracteren vanuit de hel", zei Karel, en gelijk corrigeerde een der dames hem dat dat zeker niet het geval was, want als je op aarde keurmeester was, word je later in de hemel automatisch een engel en dan geeft hij of zij voortaan altijd heel hoge punten. Natuurlijk werd in het jolige gesprek de hele NBvV in het hiernamaals opgenomen, en werden taken en functies als vanzelfsprekend verdeeld. Het enige probleem was dat er veel te veel animo zou zijn om mee te helpen, waarbij ook de vrijwilligers voor een bestuursfunctie zelfs in de rij zouden staan. "Zet nog maar een rondje neer", zei Freek tegen zijn vrouw, en vervolgens vroeg hij aan het gezelschap wie dan de vluchten en de broedkooien schoon zouden maken?

Hebben ze daar speciaal mensen voor of komt daar een bedrijf voor of zo? Tja, wie zal het zeggen? "Er is nog nooit iemand terug gekomen uit die grote vogelkooi", zo grapte Freek.

Karel geinde dat diegene die net binnen komen, dat die dat de eerste zes weken mogen doen, kunnen ze wennen en weten meteen waar alles staat. "Geef mijn portie maar aan Fikkie", zei Freek. "Ik vind zes uur kooten schoon maken al meer dan genoeg. En die eeuwige volière? Laat mij hier maar lekker in mijn eigen hokkie, zeker zo fijn!"

Henk van Hout
bondsvoorzitter

Verbazing

Ons lid Roel van der Veen verbaast zich over z'n vogels en laat ons het volgende weten: "In het blad Onze Vogels staan vaak bijzondere vogels. Ook ik heb, vindt ik zelf, een bijzondere vogel in mijn volière. Misschien vindt u het op het eerste gezicht niet zo'n bijzondere vogel, maar het volgende speelt zich af:

Ik heb diverse vogels in mijn volière zo ook twee span zebra'svinken. Hang je netjes een paar mooie nestkastjes op - gaat er één een nest bouwen in de vuurdoorn die mij in de volière staat. Je zou toch verwachten dat ze netjes in zo'n nestkastje gaan zitten. Maar nee hoor: na lang slepen met van alles en nog wat hebben ze eigenhandig een nest in de struik gebouwd. Ik vindt dit toch eigenlijk ook wel een beetje bijzonder."

Parus cristatus

Kweekverslag

nest: JAN JOORE ROSS (100%) PIET DE PREU

Hoge temperaturen

Zoals iedereen weet was 2014 met een fantastisch voorjaar begonnen. De veel te hoge temperaturen voor de tijd van het jaar brachten mij eind maart op het idee om maar eens wat nest materiaal bij te kuifmezen in de vlucht te gooien. Zij delen hun volière met o.a. een koppel Japanse nachtegalen en een koppel geelgorzen.

Het koppel kuifmezen wat ik had bestond uit een onverwant koppel van 2013, relatief jonge vogels dus. De grote van de vlucht is 2 x 6 x 2 meter. Na verloop van tijd zag ik de kuifmezen wel eens met wat nest materiaal slepen maar had geen idee waar

nieuwsgieriger naar de plek waar de mezen mogelijk een nest aan het bouwen waren. Eenmaal thuis gekomen besloot ik direct het binnenhok te inspecteren en tot mijn verbazing zag ik een prachtig nestje van slal, mos en konijnenhaar in een blokje wat op nog geen meter van mijn ingang hing. Ik besloot om het nest met rust te laten en af te wachten wat er zou

ze naar toe vlogen. Eigenlijk werd er ook nog niet te veel van de vogels had verwacht omdat deze meestal zelf een nest hakken in een "verrot" stuk berkenstam dat echter in de volière niet beschikbaar was.

Nestbouw

Op een mooie ochtend, als ik in de keuken, in de opwarmende ochtendglorie een heerlijk bakje koffie sta te drinken en zicht heb op mijn volière, zie ik ineens een kuifmees met een volle snavel nestmateriaal het binnenhok indaiken. Ik had echter niet de tijd om uit te zoeken waar ze naartoe vloog omdat mijn werk wachtte. Maar tijdens de uren op mijn werk werd ik steeds

kuifmees 2014

gaan gebeuren. Dit laatste viel nog niet mee, temeer omdat dit de eerste keer was dat ik met kuifmezen probeerde te kweken.

Na een tijdje was ik één van de kuifmezen kwijt, kon mijn nieuwsgierigheid niet langer bedwingen en besloot om in het nest te kijken.

Eieren

Tot mijn verbazing lagen er zeven prachtige eitjes verstopt onder het konijnhaar. Snel alles weer in goede orde hersteld en het aftellen kon beginnen.

Na veertien dagen broeden zag ik beide ouders met voer richting het blokje vliegen, dat moest natuurlijk betekenen dat er jongen waren.

Toen beide ouders het blokje verlieten, besloot ik voorzichtig een kijkje te nemen en zag tot mijn genoegen dat er vijf jonge kuifmezen geboren waren. Uiteraard moest meer levend voer worden aangeboden zoals micro-meelwormen, buffalow's en pinky's en dat deed ik natuurlijk graag. Ook voerde ik hetzelfde uit de diepvries hetgeen nog aangevuld werd met krekels nr 2.

Fruitlegjes

In de volière was ondertussen een emmer met fruit geplaatst zodat het proces van fruitlegjes ook zijn gang kon gaan. Naar mijn idee heeft niet één fruitlegje het dak van de volière gehaald. Zodra er ook maar iets de emmer verliet was het een proef voor

de kuifmezen. Na vier dagen besloot ik de jongen te ringen, (de ringen waren afgedekt met een stukje pleister). Twee jongen konden worden geringsd maar de anderen waren nog te klein. Dus besloten om die de volgende dag te doen. Bij één jong bleek de ring afgegaan dus werd dit vogeltje ook direct weer voorzien van een ring. De volgende dag werd door mij een controle uitgevoerd om te zien of de ringen er nog omheen zaten, maar helaas zag ik dat er nog maar vier jongen in het nest lagen.

Een week later lag er ook nog een jong dood in het nest. Dit bleek gelukkig wel de laatste te zijn want de overige drie jonge kuifmezen groeiden voortreffelijk op.

Uitvliegen

Na veertien dagen vlogen ze het nestblok uit. Ongeveer twee weken na het

uitvliegen zit één van de jongen iets suf en hol op een stok. Toch maar besloten om het jong zo te laten zitten omdat ik bang ben dat de stress van het uitvangen wel eens meer gevolgen zou kunnen hebben. Na verloop van tijd zie ik steeds vier kuifmezen vliegen in plaats van vijf, dus zal het wat suffice jong wel overleden zijn, tenminste dat dacht ik..... Maar op het moment dat ik de jonge kuifmezen uitvang om DNA te trekken, sladdert er na het uitvangen nog een door de volière, dus toch 3 gezonde jongen. Dat geeft een goed gevoel kan ik u vertellen. Na DNA onderzoek blijken het twee poppen en een man te zijn. Mijn geslaagde kweek met de kuifmees heeft mij in ieder geval de uitdaging gegeven om het nogmaals te proberen met deze fascinerende mezen soort. ◀

Veel vogelkwekers zullen het ook hebben, een lijstje met vogels waar je ooit nog eens mee wilt gaan kweken of ze in ieder geval in je volière houden. Ook ik heb ook een dergelijk lijstje en bovenaan stond de Toerako. Nu is Toerako een verzamelnaam voor 23 soorten. Allen vruchteneters maar met onderling veel verschillen in kleurenpracht en uitdossing van bijvoorbeeld de kuif die wel of niet de kop siert.

tekst en foto's: HANS DE BOER

Nestgelegenheid

Houden en kweken

van de Toerako Persa Persa en de Witwangtoerako (*Tauraco leucotis*)

Persa persa

Ook zijn er nogal wat verschillen in het gedrag van de vogels per soort als ze in gevangenschap worden gehouden. Iets wat je van te voren goed moet weten want onwetendheid over het gedrag van deze vogels (en ook over de verzorging) kan leiden tot ongelukken met fatale gevolgen. Toerako's hebben de naam dat het moeilijke vogels zijn om te houden en om mee te kweken. Inmiddels kan ik een paar van de vooroordelen ontkrachten maar moet er ook één bevestigen. Dit verslag gaat over mijn belevenis met de Toerako Persa Persa en de Witwangtoerako.

Kennismaking met de Toerako

Het eerste koppel Toerako's kocht ik in het najaar van 2013. Ik heb toen gekozen voor de Toerako Persa Persa, ook wel de Groene Toerako genoemd. Deze vogels waren 2 en 3 jaar oud en voorzien van een DNA certificaat. Toerakos laten geen geslachtverschil zien waardoor een DNA test noodzakelijk is. Ik heb gekozen voor de Persa omdat deze

bekend staat als redelijk makkelijk te houden en ook in gevangenschap goed tot broeden komt.

Kenmerken Toerako Persa Persa

De Toerako Persa is 40 tot 43 cm lang en weegt 225 tot 290 gram. De Persa heeft een opvallende, opstaande kuif en is groen gekleurd op de kop, nek, borst en mantel. Dit groen gaat op de rug, stuit en staart van boven naar beneden geleidelijk over in zwart met een metaalachtige violet of purperkleurige glans. De slagpennen (vleugels) zijn karmozijnrood, dit is pas goed te zien als de vogel opvliegt. Er zijn drie ondersoorten bekend van de Persa:

- Persa Persa
- Persa Buffonie
- Persa Zenkeri

De verschillen zitten voornamelijk in de witte tekeningonderdelen onder en boven het oog.

Leefgebied

Het leefgebied van deze drie soorten

bevindt zich in West- en midden Afrika en bestaat uit goed ontwikkeld bos. De Groene Toerako leeft graag in de buurt van waterlopen, meestal in laagland of tot een 1100 meter boven de zeespiegel.

Huisvesting van mijn koppel Persa Persa

Mijn koppel is gehuisvest in een buitenvlucht van 7x1x2 meter (lxbxh) waarvan de eerste 2 meter geheel wind- en waterdicht zijn. De vogels zitten geheel onverwarmd. In de vlucht bevindt zich diverse beplanting zoals coniferen, een dennenboompje en wat lagere beplanting. De vlucht werd gedeeld met een koppel Pagodespreeuwen, 2 koppels Gouldamadines en een koppel Roulrouls. Iets wat volgens andere kwekers niet is aan te raden omdat Toerako's erg agressief kunnen zijn tegenover andere vogels. De Goulds en de Roulrouls hadden echter geen enkele dreiging te duchten van de Toerako's, ook de spreuwen niet. Deze

werden later door Witwangtoerako's niet geduld.

Voeding

Als voeding geef ik mijn koppel Persa's de T16 korrel van Nutribird, deze korrel bevat alle belangrijke voedingsstoffen die een grote vruchteneter als de Toerako nodig heeft. T16 geef je buiten het broedseizoen. In het broedseizoen geef ik de T20 korrel, deze bevat onder andere meer eiwit, iets wat in de kweek noodzakelijk is. Is hiermee de voedingsbehoefte gedekt? Wat heeft de Toerako nog meer nodig? In ieder geval vers fruit, maar welk vers fruit dan? Volgens een kweker moest ik dagelijks een appel per vogel geven (liefst Elstar i.v.m. het hoge suikergehalte) aangevuld met allerlei zacht fruit zoals druiven, mango, krenten en rozijnen. Ook een goed universeelvoer en wat meelwormen zouden goed zijn voor de Toerako's.

Mijn vogels kregen dus naast de T16 korrels en het universeel voer dagelijks wat meelwormen en een klein fruitschaaltje met appel, druiven en wat rozijnen. Ik dacht dat ik het goed deed!

Gedrag

Toerako's zijn goede vliegers. Meer nog dan vliegen, springen ze van tak naar tak zich afzettend met twee poten tegelijk, zo kunnen ze een paar meter overbruggen. Dit is de reden dat de vollere lang genoeg moet zijn om de vogels de gelegenheid te geven dit mooie gedrag te laten zien. Naar andere vogels toe zijn Toerako's dominant en men dient te eigenlijk alleen in een vlucht te plaatsen. Omdat dit bij mij even niet uitkwam zaten ze gezamenlijk met Pagode spreuven en Goulds in de vlucht. De Roulrouls liepen hierin op de bodem en deze laatste waren niet onder de indruk van de Toerako's en gingen niet opzij. Toen ik later de Persa's heb verruild voor Witwangen moest ik de spreuven uit deze vlucht halen. Zij werden niet getolereerd door de Witwangen, de rest wel, geen enkel probleem.

Kweken?

Ik dacht dat ik het goed deed, dagelijks wat druiven in stukjes snijden en voeren aan de vogels, aangevuld met rozijnen. Niet te veel want dat was niet goed werd mij verteld. De

Eieren

vogels deden het goed en bij het naderende voorjaar begon ik aan de kweek te denken. De vogels konden het goed met elkaar vinden en als er eens ruzie ontstond dan kon de pop zich verstoppen tussen de struiken of de conifeer. Toerako mannen kunnen heel agressief zijn tegenover hun partner en deze dan zelfs de dood in jagen. Daarom is een ruime vlucht nodig met beplanting waarin de pop zich kan verstoppen. Als nestgelegenheid geef ik de Toerako's de keuze uit een vierkante open fruitmand of een eendenmand. De open fruitmand is gemonteerd op een schap aan de achterwand. De eendenmand, een broedmand voor eenden van gevlochten wilgenteen, plaats ik in de vork van een tak ongeveer 1,5 meter boven de grond. De eendenmand bevindt zich in het open gedeelte van de volière, de fruitmand in het gesloten deel. De Persa's hadden de meeste interesse in de fruitmand. Toerako's maken geen ingewikkeld nest. Van wat takjes en twijgjes maken ze een rommelig geheel wat erg veel weg heeft van een duivennest. Mijn koppel maakte dus een dergelijk nest maar in juni had ik nog geen enkel ei. Nu zegt men dat Toerako's pas na 3 jaar geslachtsrijp zijn en dat het bij sommige koppels wel tot het 5e jaar duurt voordat ze tot broeden over gaan. De Groene Toerako's, zoals de Persa en de Witwang, gaan echter al in het 2e levensjaar over tot broeden.

Witwangtoerako

Een vroeg einde

Op een avond in juni zag ik dat de Toerako man er niet goed bij zat, hij zat dik met de kop in de veren. Ik kon hem gewoon benaderen, hij liet zich zelfs van de stok pakken. Dat is niet goed en ik plaatste de man in een warme kooi. Helaas de volgende ochtend was hij al overleden. Ik kon geen bijzonderheden ontdekken aan de dode vogel, hij was niet mager en zat goed in de veren. Hoe nu verder? Allereerst heb ik twee kwekers bezocht die meer ervaring hebben met het kweken van Toerako's. Van hen leerde ik dat je Toerako's eigenlijk helemaal geen zacht fruit moet geven, dit bevat te veel ijzer wat zich opstapelt in het lichaam. Hieraan gaan de vogels uiteindelijk dood. Dit was dus de mogelijke oorzaak voor de vroege dood van mijn man. Beter is het de vogels alleen dagelijks verse appel te geven samen met de T16 of T20 korrels en wat universeelvoer.

Uiteraard ging ik op zoek naar een vervangende man maar dat wilde niet vlot lukken. Ik kreeg contact met een kweker in Brabant, deze had een man zitten en zocht een pop maar geen van beiden wilden we onze vogel kwijt. Toen we in de maand juli geen van beiden een vervangende vogel hadden gevonden ging ik als eerste door de knieën en verhuisde mijn pop naar Brabant. Een dag later had ik al spijt, de mooie verschijning van deze vogel in mijn volière werd door mij gemist en toen ik twee dagen later bij Jack Evers van de Bosruiter een koppel Witwangtoerako's zag zitten was ik meteen verkocht en heb ik ze dus ook maar meteen gekocht!

Witwangtoerako (*Tauraco leucotis*)

Beschrijving:

Ook de Witwang behoort tot de Groene Toerako's, hij heeft een duidelijk andere kuif dan de Persa welke ook >

› De sectie Vogels

De volgende ochtend startte na een Frans ontbijt in een sober hotel, de eerste bijeenkomst van de Vogelbonden. Sparte Vögel genaamd. De eerste sessie begon al om 8.00 uur. Voorzitter Klaus Weber heette iedereen welkom en maakte een inventarisering rondje m.b.t de aanwezige talen. De voertaal in de EE is Duits, voor een enkele Fransman een probleem. Voor hem werd alles vertaald. Aanwezig waren, Duitsers, Zwitsers, Oostenrijkers, Fransen, Denen en Belgen. De laatste twee nationaliteiten waren voor het eerst aanwezig en zouden tijdens de algemene vergadering op zaterdag na stemming opgenomen worden in de EE. Niet alle landen waren vertegenwoordigd.

Met name de Oostblok landen en de landen rondom de Baltische staten laten om financiële reden het congres vaak schieten. Klaus Weber maakte gewag van het feit dat met name in Zwitserland en in Duitsland een felle lobby tegen dierenhobby's gaande is. Hij roept dan ook op gezamenlijk op te trekken tegen deze beweging. Niet alleen de vogelsport, maar alle dierenhobbyclubs moeten gezamenlijk optrekken. Hetzelfde geluid had ik daags daarvoor ook al bij Dr. Prof. Schiller gehoord. Een geluid welke gedurende het congres nog vaker herhaald zou worden.

Na de lunch kreeg onze vergadering bezoek van het hoofdbestuur van de EE. Ze hielden een algemeen praatje en kondigden de nieuwe website aan waar momenteel hard aan gesleuteld wordt. Na nog een gezamenlijk fotosessie hadden we nog een uurtje vrij voor een terrasje. In de buurt van het hotel vonden we een zonovergoten terras waar ze een lekker lokaal biertje serveerden. Vervolgens op naar het diner. Dat was wederom met de Franse slag georganiseerd. Aanvang 19.30 werd 20.15 uur en vervolgens nog een half uurtje wachten op het eten. Ook andere zaken waren toch vaak wat rommelig georganiseerd, wat niet aan de EE lag. Het hotel had moeite om de zaken vlot te laten verlopen. Het diner genoten we dit keer aan een andere tafel met nieuwe tafelgenoten,

Stemming over toetreding België

waaronder twee dames uit Finland die een paar jaar geleden een hond voor sierkippen opgericht hadden. Ze hadden hun eerste show ook al georganiseerd. Een show met ongeveer 200 dieren die gekeurd werden door Zweeds keurmeesters. Een ieder begrijpt dat zij nog heel veel organisatorisch werk te verrichten hebben. Finland heeft geen keurmeesters en het opleiden van Finse keurmeesters (in Zweden!) is problematisch wanneer je zelf nog niet voldoende kennis van zaken hebt. Overigens, 90% van hun leden is vrouw! Ook aan tafel zaten de collega's van Kleindieren Nederland. We kennen elkaar al een tijdje en het gesprek kwam dan ook vlot op gang. Ook zij onderkennen het belang van een sterke samenwerking, zowel nationaal als internationaal. Samen met de voorzitter van de Sierduivenbond was de Nederlandse inbreng aan deze tafel sterk vertegenwoordigd.

Presidium

De volgende ochtend begon om half zeven met een forse klap. De vicevoorzitter van de NBvV gleed in de douche uit en klapte hard onderuit en deed het oude hotel trillen. Voordeel hiervan was dat Dirk zijn wekker niet hoefde te gebruiken, pas later bij het (karige) ontbijt kreeg hij te horen wat de oorzaak van de klap was. Met het openbaar vervoer, een kruising tussen een bus en een tram, reed de delegatie naar een buitenwijk van Metz waar het expocentrum staat waar in

Esther Huwiler op klopren

november de EE dierschouw gehouden zal worden. Een show waar 40000 dieren verwacht worden.

Het presidium, zeg maar hoofdbestuur, bestaande uit bestuurders met allemaal een andere (hobby) achtergrond, deden hun woordje. De een lang, de ander kort. Prof. Dr. Schiller bedankte Henk von Holz, van de Nederlandse NBvV, speciaal voor het feit dat Jan de Bruine toetrad tot de sectie Wetgeving en Dierenwelzijn van de EE, en dan met name voor het feit dat de NBvV de daarbij behorende kosten voor haar rekening neemt.

Verder leek het congres een beetje op onze eigen AV. Weinig discussie, veel informatie, geen spectaculaire dingen. Hinderlijk was echter de inbreuk tij-

dens de vergadering van een aantal Franse hoogwaardigheidsbekleders die veelvuldig het woord cisten. Het congres liep daarmee behoorlijk uit. De koffiepauze was ook een beetje op zijn Frans. Ongeveer 160 man konden koffie krijgen uit één koffieautomaat. Na de zonder-koffiepauze, kregen nieuwe bonden het woord om zich voor te stellen. Vervolgens werd gestemd of de nieuwe bond tot de EE mocht toetreden. Voor ons was met name de toetreding van de Belgische AOB en KBOF, als ook de Deense Vogelbond van belang. Hiermee wordt de vogelafdeling van de EE flink versterkt.

Tijdens de rondvraag nam Jasper Smelt, voorzitter van KLN namens de Nederlandse Bonden het woord. Hij bedankt Esther Huwiler voor het feit dat zij afgelopen tentoonstellingsseizoen de grote Nederlandse show had bezocht. Voor haar had Jasper echte holzschuhe meegenomen. Een humoristisch intermezzo van een toch wel taaie en langweilige vergadering, die overigens wel interessant was om mee te maken.

Toeristiek

Na de lunch werden we getraakteerd op een rondrit door Metz. Twee touringcars met gids brachten ons naar een buitenwijk waar het geboortehuis van de grondlegger van de EEG, de heer Robert Schuman. Een interessant uitstapje met veel symboliek, EEG-EE. We vervolgden de trip naar de kathedraal van Metz, een enorm gebouw welke

bekend staat om zijn gebrandschilderde ramen. Zowel de Romaanse stijl, als de Gotische stijl zijn in de kerk vertegenwoordigd. Aan het begin van de Tweede Wereldoorlog werd gevreesd voor vernielingen. In allerijl zijn alle ramen verwijderd en veilig opgeborgen. Echter, niet alle ramen zijn teruggekomen. Een aantal ramen zijn opnieuw geschilderd door Chagall, een schilder die op dat moment zijn sporen al verdiend had. Deze schilderijen maken de kerk tot een unieke toeristische attractie.

Informeel overleg is belangrijk

Het diner bracht mij weer aan tafel met de Belgische konijnenfokker die mij uit de doeken deed hoe in de konijnenwereld de kleurmutaties ontstaan. Een op veel onderdelen vergelijkbaar verhaal met onze praktijk. Dirk zat naast een Italiaan van de Italiaanse Sierduivenbond. Deze vertelde dat hij regelmatig, als bomenkweker, in Boskoop kwam en dan ook altijd van de gelegenheid gebruik maakte om bij Nederlandse kwekers duiven te kopen voor bloedverversing. Na het diner hebben we nog uren gepraat met een aantal leden van het bestuur van de Sparte Vögel. Gesprekken die waardevol zijn. De NBvV is met afstand de grootste vogelbond van de EE. We zijn de enige bond die een professioneel bondsbureau heeft. In alle andere bonden wordt alles door vrijwilligers gedaan. Geen wonder dat het voor die bonden lastig is om bestuurders te vinden. Ook de fabricage van ringen hebben wij in eigen hand, ook een uitzondering. De buitenlandse bonden laten de ringen maken en zijn daar vaak niet tevreden over. Dirk heeft beloofd om een aantal voorbeeld ringen op te sturen voor een vergelijk. Ook werd er door andere bonden geïnformeerd naar de mogelijkheid of de NBvV anderszins mogelijkheden heeft om werkzaamheden uit te voeren. We willen niet te hard van stapel lopen, maar dat er kansen aan de horizon liggen, dat lijkt ons wel duidelijk.

Peren en kromsnavels

De volgende ochtend na het wederom karige ontbijt vertrekken we vrolijk richting Zeeland, omdat we weten dat daar een broodje en de alom befaamde soep van Dirk zijn vrouw, Jeanette op

ons wacht. Rond een uur of twaalf komen we in Waarde aan. Eerst rijden we even door de polder waar Dirk zijn fruitbomen inspecteert. Ze staan er nog en de eerste peren zijn al zichtbaar. Ook kijk ik even bij de vogels. Dirk en Jeanet zijn beide kleurkanarie keurmeester, en op zolder zijn dan ook talloze mutaties kleurkanaries en postuurkanaries te vinden. Zelf zegt me dat weinig. Ik ben geen kanarieliefhebber, maar meer van de kromsnavels. En die heeft Dirk ook. Rosei Collis, nagenoeg alleen wildkleur, met prachtig formaat, doen mij watertanden. Het is tijd om naar Friesland te gaan. Rond 16.00 uur ben ik thuis. Eerst even bij de vogels kijken. De kweek van de kleurgrasparkieten gaat dit jaar voorspoedig en dan ben je wel even benieuwd hoe het er voor staat. Mijn vogelmaat, Age Ruiter, past bij afwezigheid altijd op mijn vogels, en in Metz had ik een sms gekregen met de korte tekst: "It giet oan", vergezeld van een foto van een van mijn elegantparkieten die net uit het nestblok kwam. Daags daarvoor had ik nog geklaagd dat het dit jaar waarschijnlijk niks met hun zou worden. Kortom, we waren weer thuis!

Tot slot

Voor mij was het bezoeken van het EE-congres een eerste keer. Je weet niet precies wat je er van verwachten kunt, en je kijkt de kat dan even uit de boom. Dirk was ook vorig jaar naar het congres geweest en dat was te merken aan de begroeting van de diverse mensen. Voor mij mooi, want je lift dan automatisch mee. Het is me opgevallen hoe snel je je welkom voelt in zo'n internationaal gezelschap. Er gelden geen rangen en standen, ook niet bij de hoofdbestuurders van de EE. Ze zijn oprecht geïnteresseerd en doen er alles aan om het je naar de zin te maken. Volgend jaar is het congres in Wenen. Het programma ziet er zeer gelikt uit, een prachtige stad en een hotel met alle gemakken. Dirk en ik hebben al afgesproken dat we dat niet aan de mede hoofdbestuurders gaan verklappen. Volgend jaar is de NBvV weer van de partij, maar voor het zover is komt eerst nog de EE-show in Metz. Ook u kunt aan de show meedoen. In Onze Vogels zal komen te staan hoe u hier aan mee kunt doen. <

Een wens vervuld

Op een avond werd ik door het
bonds bureau gebeld met het verzoek of
ik als districts voorzitter Zeeland ervoor
kan zorgen dat een wens van een ernstig
zieke jongeman kan worden vervuld. Hij
is een fervente vogelliefhebber hoewel
door zijn lichamelijke gesteldheid het
houden van vogels niet mogelijk is.

tekst en foto's: LEO QUIST

Zonder hier maar een seconde over te hoeven na te denken geef ik aan dat ik graag deze wens zal vervullen en dat ik met de broer van hem contact zal opnemen om na te gaan wat zijn wens nu precies is.

In het telefonisch contact wat ik heb met Mark, broer van Willem, blijkt dat Willem de ziekte van Duchenne heeft en een groot vogelliefhebber is. Zijn kamer hangt vol met foto's van vogels. Zijn ziekte belemmert jammer genoeg dat hij vogels kan houden. Willem is aan bed gebonden en verbonden met een zuurstofapparaat. Hij kan zich niet bewegen en heeft veel zorg en ondersteuning nodig.

Mark geeft aan dat hij het zeer zal waarderen als ik enkele vogels kan meenemen als ik bij hem op bezoek kom. De grootste wens van Willem is dat hij nog een keer een tamme vogel op zijn vinger kan laten zitten. Willem weet niets van de actie van Mark af, dus de verrassing zal groot zijn. Ik vertel Mark dat ik mijn best ga doen om dit op korte termijn voor elkaar te krijgen.

Snel

Na het oerleggen van de telefoon gaan mijn gedachten heel snel, wat voor vogels zal ik meenemen, wie kan ik eventueel benaderen en wie heeft een tamme vogel.

Gelukkig heb ik zelf diverse verschillende soorten vogels, die nog niet aan het kweken zijn, dus vogels meenemen zal wel lukken. Het vinden van een tamme vogel moet dan toch ook wel lukken. Diverse kwekers gebeld en bezocht binnen de vereniging.

Vogelvreugd te Tholen. Het vinden van een tamme vogel bleek toch niet zo simpel, want niemand had een handtamme parkiet. Hiernaast waren veel liefhebbers bezig met de kweek. Hierna overgegaan tot de inzet van de sociale media en via een advertentie op het prikbord van Zeelandnet en een bericht op facebook een oproep gedaan. Ook hier een minimale reactie vanuit de vogelliefhebbers in Zeeland. Zou dan deze tamme vogel bij de vogelliefhebbers in Zeeland niet te vinden zijn?

Hulp

Op mijn dagelijkse werk bij de gemeente Tholen werd ik gebeld door omroep Zeeland die de oproep had gelezen en zij vonden dit een hele sympathieke actie. Ze boden aan om in een uitzending hier aandacht aan te besteden. Door het beantwoorden van enkele vragen tijdens de uitzending werd de oproep via de radio verzonden. Jammer genoeg ook hierop niet veel reacties ontvangen behalve een reactie van een dame in Tholen met een jonge maar helaas geen tamme grasparkiet. Ik heb in huis een roodbuikparkiet (*Phyrhura Perlata*) die samen met haar zus in een kooi zit. De oudste van deze 2 heb ik zelf met een spuitje bijgevoerd omdat de ouders hun ouderlijke plicht niet zo serieus namen. Deze vogel is dus redelijk tam en zeker mijn dochter haar favoriet. In het verleden mocht hij regelmatig mee naar haar kamer. Door haar studie is dit minder geworden waardoor de andere roodbuikparkiet erbij is gezet, zodat ze samen kunnen zijn. Het was dus de vraag of zij zich nog zo makkelijk zou laten pakken zonder te bijten. Dit bleek gelukkig zo te zijn en hierna de afspraak gemaakt om op een woensdagmiddag langs te komen.

Gelukt!

Op woensdag 20 mei 2015 's ochtends gebeld met Mark of Willem in staat is om bezoek te ontvangen. Gelukkig was dit het geval en kon ik op deze middag samen met verschillende vogels naar Nieuwerkerk. We kregen een warm onthaal van Mark en Willem en al snel werden alle vogels aan Willem getoond, zoals de blauwkeelparkiet (*phyrhura Cruentata*), de strogele rosella, de zebraaduif en enkele jonge egregria (*Phyrura Egregria*) en een koppel doornastrildes. Willem keek zijn ogen uit en was blij verrast. Zijn vragen werden beantwoord en de nodige informatie over de vogels kon ik hem vertellen. Hierna kwam de verrassing door het loslaten van de roodbuikparkiet. Na een afwachtend begin stapte zij op de hand/vinger van Willem en kon hij haar van dichtbij zien. Zijn ogen straalden en ik kon zien dat dit hem heel blij maakte. De roodbuikparkiet werd wat gevoerd met een stukje boterkoek en was bijna niet weg te slaan bij Willem. Hierna nog even alle vogels voor hem weggezet voordat de vermoeidheid teveel werd. De vogels weer ingeladen en met een heel voldaan gevoel vertrokken naar huis nadat Mark en Willem vele malen mij bedankt hadden voor de moeite.

Ik moet zeggen hier kan geen medaille of kampioensbeker tegenop en dit maakt de vogelliefhebberij toch heel bijzonder. Op deze manier kun je toch ook niet actieve leden verrassen en ik hoop dat Willem nog vaak aan deze dag kan terugdenken via de foto's die op deze dag zijn gemaakt. Mijn vrije middag was in ieder geval goed besteed en de vogels heb ik 's avonds via wat extra kiemzaad bedankt voor hun medewerking. <

Achtergrond

Het bondsbureau is over deze wens benaderd door Stichting Ambulance Wens Nederland. Dit is een groep van 200 medisch geschoolde vrijwilligers die dagelijks gratis laatste wensen vervullen van niet mobiele terminale patiënten, vaak met behulp van speciaal daarvoor ontwikkelde ambulances. Wilt u meer weten over deze stichting (of overweegt u een donatie) kijk dan op hun website: www.ambulancewens.nl, en/of gebruik bankrekeningnummer NL61 RABO 0112 9246 11

Vogels gewoon om ons heen

de Boomklever

Sitta europaea

Tekst en foto: Ton Koel

De boomklever is een razendsnel vogeltje uit de familie Sittidae. De familieleden komen voor in Amerika, in Azië en in Europa, de inheemse boomklever is de enige van de 28 soorten die in West-Europa voorkomt. Hij leeft het liefst in gemend bos. Hij kan zowel omhoog als omlaag langs boomstammen lopen, vandaar de naam klever. Anders dan bij spechten (geen familie) wordt de staart niet als steun gebruikt, hij houdt zich echt alleen met de pootjes vast. De nageltjes zijn speciaal aangepast en dus sterk, gekromd en vlijmscherp.

Er is een subtiel verschil zichtbaar tussen de man en de pop. Bij de man zijn de bruine flanken scherper afgetekend en feller van kleur dan bij de pop. Qua grootte is er geen verschil en ook de roep verradert het geslacht niet aan de mens. Een koppel hewoont een vrij klein eigen gebied en blijft daar het hele jaar.

Boomklevers zijn omnivoren, in het voorjaar en de zomer eten ze voornamelijk spinnen, insecten en hun larven, in de winter eten ze ook zaden en noten. Pindaslingers

worden dan ook vaak bezocht als het echt koud is.

Insecten zoekt de boomklever vooral in bomen, met zijn scherpe snavel peutert hij het lekkers uit de schors. Boomklevers broeden in hopen, soms oude spechten-nesten, soms in natuurlijke holtes. Als de invliegopening te groot is, metselen de vogels deze dicht met modder tot de gewenste grootte. De pop legt gemiddeld 8 eitjes en opvallend voor holenbroeders: deze zijn niet spierwit maar gevlekt. Dit is niet gebruikelijk bij holenbroeders omdat de eieren toch niet zichtbaar zijn van buitenaf.

Meestal broedt vooral de pop de eieren in 15 dagen uit, de man broedt niet maar helpt wel goed mee met het voeren van de jongen. Met ongeveer 18 dagen vliegen de jongen uit, ze blijven dan nog een half jaar in de buurt van de ouders voor ze een eigen plekje zoeken. In de herfst zijn er daarom soms kleine groepjes te zien, dit zijn jongen die nog niet geslachtsrijp zijn en nog geen partner hebben, volwassen vogels leven als koppel. De jongen vormen paren in het vroege voorjaar. <

Vogelkweek in het Al Wabra Wildlife Preservation center (AWWP), Qatar – deel 1

Paradijsvogels zijn vooral bekend vanwege de extravagante pluimen van de mannetjes van vele soorten. Mannelijke paradijsvogels ontwikkelden bij verschillende soorten opvallende huid, bek, of pluimkleuren, verlengde pluimen of zelfs dansjes om de vrouwtjes te overtuigen om met hen te paren. Bij sommige paradijsvogels zijn deze eigenschappen geëvolueerd tot uitzonderlijk uitgebreide en opvallende rituelen, uniek voor het hele dierenrijk. Vanwege deze spectaculaire kenmerken worden ze vaak gebruikt als voorbeeld voor de principes van seksuele selectie en vrouwelijke partnerkeuze.

tekst om foto's: RIK DAME, LSM, SWOON MATTHEWS -10 AWWP

De familie van de paradijsvogels (Paradisaeidae) telt 41 soorten in 14 genera (Gill & Donsker, 2012). Het merendeel van deze soorten zijn inheems voor Nieuw-Guinea, terwijl vier soorten voorkomen in het oosten van Australië (Frith & Frith, 2010). Wat lichaamsbouw betreft, lijken paradijsvogels afhankelijk van hun grootte, op kraaien of spreeuwen. Sinds 1750 werd de familie van de paradijsvogels gelinkt aan de familie van de prielvogels (Ptilonorhynchidae). Recent anatomisch en biomoleculair onderzoek heeft aan het licht gebracht dat ze eigenlijk nauwer verwant zijn aan kraaien (Corvidae), wielewaalen (Oriolidae), rupsvogels (Campephagidae), spitsvogels (Artamus sp.) en orgelvogels (Cracticus sp.) (Frith & Frith, 2010). In het wild komen paradijsvogels bijna uitsluitend voor in regenwouden. Hun dieet bestaat vooral uit vruchten en in mindere mate uit insecten. De paarsystemen zijn divers en gaan van monogamie tot polygamie waarbij sommige soorten een gemeenschappelijke baltplaats gebruiken, waar de mannetjes samenkomen om te baltsen (Frith & Frith, 2009). Over de gewoontes van de meeste paradijsvogels in de natuur is nog steeds weinig geweten. Hun leefomgeving in Nieuw-Guinea is moeilijk toegankelijk en er is slechts weinig uitgebreid onderzoek ondernomen. Het gebrek aan gegevens over paradijsvogels wordt duidelijk gemaakt door het feit dat het tot 2012 heeft geduurd vooraleer er foto's, van levende exemplaren, van alle soorten zijn verzameld (Laman & Scholes, 2012). De paradijsvogelcollectie van AWWP bestaat uit zes verschillende soorten en één ondersoort: geelkraag-, (Cicinnurus magnificus), konings- (Cicinnurus regius), twaalfdradige (Seleucidis melanoleucus), rode (Paradisaea rubra), kleine (Paradisaea minor), Mainland grote (Paradisaea apoda novaeguineae) en Aru Island grote paradijsvogels (Paradisaea apoda).

Beheer

De meeste paradijsvogels zijn solitaire vogels die normaal gezien enkel elkaars gezelschap opzoeken om te paren.

Daarom heeft elke paradijsvogel in AWWP zijn/haar eigen verblijf. Deze verblijven hebben afmetingen gaande van 1,8 x 2,5 x 2,2 m (l x b x h) binnen en 4,2 x 1,3 x 2,35 m buiten voor mannelijke koningsparadijsvogels tot 2,5 x 3,8 x 2,8 m binnen en 10 x 5 x 4 m buiten voor de Aru Island grote paradijsvogels. Alle verblijven bestaan uit een aangeplant buitenverblijf bedekt met een schaduwnet en uitgerust met een beregeningssysteem, en een kleiner binnenverblijf met airco.

Qatar heeft een subtropisch droog, heet woestijnklimaat met lage jaarlijkse neerslag, hoge temperaturen in de zomer en een groot verschil tussen dag- en nachttemperaturen. In de zomer (juni tot september) kan de maximumtemperatuur makkelijk boven de 40°C stijgen. Tijdens de winter is het koeler en regent het sporadisch. Lente en herfst zijn warm, meestal droog en aangenaam met maxima tussen 25 en 35°C en koelere minima tussen 15 en 22°C.

Tijdens de zomer worden de binnenverblijven gekoeld met airconditioners tot ongeveer 27°C. In de buitenverblijven wordt de beregeningsinstallatie automatisch bediend: vijf keer per dag gedurende vijf minuten tijdens de zomer, drie keer tijdens de lente en herfst en twee keer tijdens de winter. De meeste paradijsvogels hebben geen behoefte aan extra warmte tijdens de winter, zelfs niet wanneer de nacht-

Buitensluchten

temperatuur buiten zakt tot 10°C. Enkel de kleinere soorten lijken het oncomfortabel koud te krijgen. Daarom worden de kleinere soorten zoals de geelkraag- en koningsparadijsvogels bijverwarmd om de temperatuur in de binnenverblijven boven 15°C te houden.

Eten en drinken wordt in het binnenverblijf aangeboden in roestvrij metalen schotels. De binnenverblijven zijn meestal gemaakt van gelamineerd hoge dichtheid multiplexplaten op een aluminium kader. Deze materialen zijn waterbestendig en makkelijk proper te maken. De vloer van het binnenverblijf is van beton en wordt om de dag gepoetst. Meestal poest men enkel met water en schuurborstel, maar wanneer de kooi ongewoon vuil is of algengroei optreedt, gebruikt men waspoeder of chloor.

Tabel 1. Voederschema. Ruiende vogels krijgen nog extra Nekton-Bio en Nekton Tonic-I.

Dag	Standaard voederitems	Special	Pellet	Vitamines
Zat	AM Papaja en peer in schijf	Druif	Zeigler Pellet	Nekton S
	PM Schijf papaja en blokjes appel	Mazuri Bird gel	Witte Molen Pellet	
Zon	AM Papaja en peer in schijf	Mango	Mazuri Soft-bill Pellet	Grit
	PM Schijf papaja en blokjes appel		T16	
Ma	AM Papaja en peer in schijf	Banaan	Zeigler Pellet	Tonic-F
	PM Schijf papaja en blokjes appel		Witte Molen Pellet	
Di	AM Papaja en peer in schijf	Druif	Zeigler Pellet	Grit
	PM Schijf papaja en blokjes appel	Uni Patee	T16	
Woe	AM Papaja en peer in schijf	Zophoba	Mazuri Soft-bill Pellet	Nekton MS
	PM Schijf papaja en blokjes appel		Witte Molen Pellet	
Do	AM Papaja en peer in schijf	Mango	Zeigler Pellet	Grit
	PM Schijf papaja en blokjes appel	Mazuri Bird Gel	T16	
Vrij	AM Papaja en peer in schijf	Diepvriesgroenten	Zeigler Pellet	Calci-lux
	PM Schijf papaja en blokjes appel		Witte Molen Pellet	

Tabel 2. Gemiddelde hoeveelheid per voeding. De voeding in de namiddag heeft meestal geen extra en is iets kleiner. 's Woensdags bestaat de extra uit ofwel drie Zophoba (reuzenmeelworm) voor de grote paradijsvogels of uit drie tot vijf meelwormen voor de kleinere soorten. Rode, kleine & twaalftdradige paradijsvogels krijgen papaja en peer of appel in blokjes zodat de verzorgers deze voederschalen makkelijker op het zicht kunnen onderscheiden van die van de grote paradijsvogels.

	Papajaschijf	Papjablokjes	Peer-of-appelschijf	Peer-of-appelblokjes	Pellet	Extra
Grote paradijsvogels	± 80 g	/	± 40 g	/	± 40 g	± 8 g
Rode, kleine & twaalftdradige paradijsvogels	± 45 g	± 15 g	± 20 g	± 15 g	± 8 g	± 8 g
Geelkraag- & koningsparadijsvogels	± 25 g	/	± 25 g	/	± 5 g	± 8 g

Voeding

De vogels worden twee keer per dag gevoerd volgens het schema getoond in tabel 1. De porties verschillen in functie van de grootte van de soorten. De meeste voederbeurten bevatten een "extra"; dat is een voederitem dat niet dagelijks gegeven wordt.

De waterschalen worden elke morgen gepoetst met water en afwasmiddel. Eenmaal per week worden ze gedesinfecteerd met een 1 op 250 F10[®] oplossing.

Kweek

De kweek met paradijsvogels kan het hele jaar plaatsvinden. De meeste vogels lassen echter een pauze in tijdens de warmste periode in de zomer en de koelste periode in de winter. Buiten deze periodes krijgen de geslachtsrijpe vrouwtjes minstens één nestplatform aangeboden. Al de soorten die in AWWP gehouden worden, bouwen zelf een nest met voornamelijk cocosvezel. De meeste vogels voegen

ook nog twijgen en bladeren aan het nest toe, die ze in het buitenverblijf vinden. Plastic (moeras)plantmandjes worden gebruikt als nestplatform, enkel de koningsparadijsvogels verkiezen halfopen nestkastjes om hun nest in te bouwen. De nestplatforms worden doorgaans in het binnenverblijf aangeboden en de vogels worden niet gestimuleerd om buiten hun nest te maken. Het klimaat van Qatar is doorgaans niet geschikt om eieren te bebroeden of kuikens groot te brengen.

Wanneer de vrouwtjes nest beginnen te maken, worden ze gesocialiseerd met een mannetje. De koningsparadijsvogels worden gedurende de dag en meestal ook tijdens de nacht bij elkaar gelaten tot het vrouwtje een ei gelegd heeft. Ook de twaalftdradige paradijsvogels werden soms voor langere periodes bij elkaar gelaten. In 2014 werd een koppel zelfs ook samen gelaten wanneer het vrouwtje geen nest aan het bouwen was. Tot dusver werden

Koningsparadijsvogelkuiken

Koningsparadijsvogelnest met twee bevruchte eieren

er geen problemen vastgesteld. Enkel wanneer het vrouwtje een ei had, werden de vogels uit voorzorg gescheiden.

De Paradisaea-soorten (rode, kleine en grote paradijsvogels) daarentegen worden enkel onder toezicht gesocialiseerd. Hoewel er tijdens de recente kweekseizoenen geen gevallen geweest zijn van agressie bij deze soorten, waarschuwen ervaringen uit vorige kweekseizoenen voor fysieke agressie, met soms zelfs dodelijke gevolgen en daarom wordt het toezicht uit voorzorg behouden. Ervaring leert dat 's morgens vroeg, direct na zonsopgang het meest geschikte moment is om te socialiseren. Bij de Paradisaea-soorten proberen we het vrouwtje naar het verblijf van het mannetje te krijgen, omdat de mannetjes de neiging hebben om het nest van het vrouwtje te vernielen als ze het vinden.

Simpel

Verskillende ontwerpen van tunnels, deuren en ramen zijn in AWWP getest, maar een simpel rechthoekig gat in het gaas tussen de verblijven blijkt het meest praktisch te zijn. De vrouwtjes worden geconditioneerd om naar een verplaatsbare zitstok te komen. Op die zitstok is een plastic potje met drainage-gaten gemonteerd, waarin een morioworm (*Zophoba morio*) geplaatst wordt om het vrouwtje te lokken. Daarnaast wordt een fluitend mp3 geluid afgespeeld om naast het visuele, ook een auditief signaal aan te bieden. De zitstok met morioworm wordt dan strategisch door het gat in het gaas geplaatst om het vrouwtje naar de gewenste kooi te lokken.

Zodra het vrouwtje een ei gelegd heeft, begint ze te broeden en wordt ze niet meer gesocialiseerd. De meeste soorten in AWWP hebben slechts één ei per legsel, alleen koningsparadijsvogels en rode paradijsvogels leggen tot twee eieren, maar ook zij worden gescheiden nadat het eerste ei gelegd is.

Afhankelijk van de genetische waarde van de potentiële nakweek en de ouderkwaliteit van het vrouwtje, worden de kuikens in het nest gelaten voor natuurlijke opfok of weggenom-

Tabel 3. Broedduur voor de verschillende soorten tijdens het kweekseizoen van 2014.

	Koning (n=21)	Twaalfdradige (n=2)	Kleine (n=2)	Rode (n=7)	Aru Island Grote (n=11)	Mainland Grote (n=5)
Tussen	16-18	19-21	17	16-18	16-19	17-18
Gemiddeld	17	20	17	17.57	18	17.40

men voor handopfok. Ook wanneer de beslissing genomen wordt om de kuikens kunstmatig op te fokken, blijft het ei meestal tot dag 14 in het nest. Dit voorkomt dat het vrouwtje te snel opnieuw legt. Vrouwtjes die een slecht nest gebouwd hebben of slechte broedsters zijn, krijgen een nep-ei en het ei wordt in dat geval kunstmatig uitgebroed.

Bij kunstbroed wordt de temperatuur ingesteld op 37,5°C en er wordt op een gewichtsverlies van 15 % gemikt. De eieren worden 12 keer per dag automatisch gedraaid. Kuikens pikken gewoonlijk het ei aan ongeveer 24 uur voor ze uiteindelijk uitkomen. De broedduur voor de verschillende soorten, waargenomen tijdens het broedseizoen van 2014 worden getoond in tabel 3.

Natuurlijke opfok

Rode en grote paradijsvogelkuikens zijn tijdens de voorbije kweekseizoenen succesvol door de ouders grootgebracht. Koningsparadijsvogels hebben ook de kans gekregen om hun eigen kuikens groot te brengen, maar die pogingen waren niet succesvol. De kuikens van de koningsparadijsvogels slaagden er niet in om voldoende gewicht aan te komen. Het lijkt erop

dat het gebrek aan ervaring ervoor zorgt dat de vrouwelijke koningsparadijsvogels er niet in slagen voldoende voer voor de kuikens aan te brengen, of soms zelfs oneetbare zaken aan de kuikens voeren. Kleine en twaalfdradige paradijsvogels hebben nog niet de kans gekregen om zelf kuikens groot te brengen, iets wat hopelijk in de nabije toekomst zal gebeuren.

Wanneer een poging tot natuurlijke opfok wordt ondernomen, wordt het dieet van het vrouwtje minstens twee dagen voor de vermoedelijke uitkomstdatum aangepast. Het fruit dat anders in schijven wordt aangeboden, wordt nu ook in fijne blokjes gesneden en alle beschikbare fruitsoorten worden elke voederbeurt aangeboden. Daarnaast wordt het dieet 's morgens ook nog aangevuld met fijngesneden eendagsrat. Witte (net vervelde) meelwormen en krekels worden twee keer per dag aangeboden. De eendagsrat en insecten worden bepoederd met vitamine en minerale supplementen (Nekton MSA® en Nekton S®). De hoeveelheid levend voer wordt gerantsoeneerd aangeboden om overvoeden te vermijden.

De vrouwtjes worden gedurende de opfokperiode binnengesloten om te voorkomen dat ze mieren, die in het

Kuikens in verschillende ontwikkelingsstadia

buitenverblijf terug te vinden zijn, aan de kuikens voederen. Dit heeft in het verleden dodelijke gevolgen gehad. Het binnensluiting wordt daarom ook behandeld tegen de mieren met het product Demand® 2.5 CS (Syngenta). Naast het risico dat de vrouwtjes de mieren aan hun kuikens zouden voederen, kunnen de mieren ook de kuikens aanvallen en zelfs doden als ze het nest vinden.

Aan vrouwtjes met kuikens wordt om de twee uur, van zonsopgang tot zonsopgang, levend voer verstrekt. De hoeveelheid en grootte van de insecten is afhankelijk van de leeftijd van de kuikens en kan variëren; tabel 4 kan als richtlijn gebruikt worden voor rode en grote paradijsvogels.

Natuurbroedkuikens zijn zonder problemen geringd met gesloten voertrinten, rond de 7e levensdag. Uit voorzorg worden de ringen steeds afgeplakt met bruine leucoplast classic® tape.

De leeftijd waarop zelfstandigheid wordt bereikt is nog onbekend. Een vrouwelijke rode paradijsvogel voederde haar kuikens nog steeds drie maanden nadat deze gekipt waren, ondanks het feit dat de kuikens ook zelfstandig voedsel opnamen. Rond deze leeftijd werden natuurbroedkuikens in AWWP zonder complicaties van de moeder gescheiden. <

(Het tweede en laatste deel van dit artikel verschijnt in het blad van september)

Tabel 4. Indicatie van de hoeveelheid en grootte van de insecten die elke twee uur aan rode en grote paradijsvogels per kuiken gevoerd worden. Enkel de gesneden eendagsrat wordt slechts één keer bij de ochtendvoederbeurt verstrekt. Na 7 dagen is het maximum hoeveelheid dierlijk voedsel bereikt. Deze hoeveelheid wordt tot ongeveer twee tot drie weken na het uitvliegen verstrekt, waarna de porties langzaam worden afgebouwd.

		Dag 1	Dag 2	Dag 3	Dag 4	Dag 5	Dag 6	Dag 7
Meelwormen	Hoeveelheid	4	5	6	8	10	15	20-30
	Grootte	1 cm	1 cm	1 cm	1,5 cm	2 cm	>2 cm	>2 cm
Krekels	Hoeveelheid	4	4	4	6	6	6	6
	Grootte	0,5 cm	0,5 cm	0,5 cm	0,5-1 cm	0,5-1 cm	>1 cm	>1 cm
Eendagsrat	Hoeveelheid	1	1	1	1	1	2	2
Sprinkhanen	Hoeveelheid	/	/	2	3	4	4	4
	Grootte	/	/	1,5 cm	1,5 cm	2 cm	2 cm	2 cm

Zelf keurmeester zijn (55)

Mutaties zijn het gesprek van de dag onder vogelhouders. We zouden haast vergeten waarmee het allemaal ooit begon: met de wildkleur.

Na de opfrisdag voor de parkietenkeurmeesters op 25 april, was het 6 juni de beurt aan de tropenkeurmeesters. Het thema was Australische (en een paar Afrikaanse) prachtvinken.

Vijfenvertig keurmeesters reisden af naar Soest om antwoord te krijgen op de vraag: hoe zat het ook alweer met de wildkleur? Docenten waren André Gerritsen en Berend Bosch en waar de laatste verschijnt valt al snel het woord mutaties. De lesdag begon met een kort college daarover, maar nadat Berend stoom had afgeblazen kwam André met de stelling van de dag: keurmeesters hebben de neiging de wildkleur wat te laten schieten.

Daarmee wordt bedoeld dat wildkleurige vogels nogal eens beoordeeld worden met de mutanten van de betreffende soort in het achterhoofd. Een keurmeester zal altijd zijn of haar best doen om uw vogel aan de punten te helpen, maar met een vogel overwaarden is niemand geholpen. Een keurmeester moet de kwaliteit hebben om onderscheid te maken tussen goed en slecht en dat oordeel op de keurbrief aan de inzender duidelijk uit te leggen.

Dus mag een wildkleur spitsstaartamadine zonder wijnrode gloed, complete, strakke tekening en koraalrode snavel niet goedgepraat worden omdat de vogel split lijkt te zijn voor een

mutatie. Een foute kleur wordt bestraft met een punt aftrek in de rubriek kleur en kleurregelmaticheid.

Vanzelfsprekend letten we streng op het type van de vogel, wat iets anders is dan steeds maar grotere vogels vragen. We willen een robuuste vogel met een volle borst en de vleugels gesloten tegen het lichaam. "Kop- en snavelvorm mogen ook wel wat meer aandacht van de keurmeesters krijgen", zegt André. "Een voor de soort platte kop en spitse snavel mogen we niet door de vingers zien."

Trouwens, nu we het toch over spitsstaartamadines hebben: verlengde staartpennen zijn écht een kenmerkend onderdeel van deze vogel, ongeacht de kleur. Een spitsstaart die één verlengde staartpen mist, wordt met één punt bestraft bij bevedering. Mist de vogel beide staartpennen, dan gaan er in die rubriek twee punten af. De verlengde staartpennen van de spitsstaartamadine moeten minstens drie centimeter verlengd en van gelijke lengte zijn. Er is geen maximum lengte voor deze staartpennen, zolang het model van de vogel er maar niet door verstoord raakt. De verlengde staartpennen mogen iets gekromd zijn, maar nooit gaan krullen. Daar kan de inzender zelf wat aan doen: door de staartpennen (niet de hele vogel!) in de damp van kokend water te houden, zogezegd te stomen, zijn de staartpennen mooi strak te krijgen. Alvast een tip voor het aanstaande keurseizoen.

Louis van Keelkluven
keurmeester

ONTSMETTINGSMIDDELEN HEEL WAT ANDERS DAN BESTRIJDINGSMIDDELEN

Text: Loek Berrins

Heel gemakkelijk en ook heel dikwijls wil men de begrippen ontsmettingsmiddelen en bestrijdingsmiddelen met elkaar verwarren en dat is best begrijpelijk, maar beide middelen hebben in principe totaal verschillende functies. Het ene middel is dan ook zeker niet te gebruiken in plaats van het andere. De vraag is dus: wat zijn we van plan te gaan doen?

Gaan we een kooi, een volière of bijvoorbeeld de voederbakken en waterflesjes ontsmetten, met andere woorden, de mogelijk aanwezige ziekteklemen, virussen, schimmels of bacteriën verwijderen of gaan we eventueel aanwezige parasieten zoals vlooiën, luizen of bloed- en vedermijten bestrijden. Als je het op deze manier bekijkt is er een wezenlijk verschil, daar zijn we het snel over eens. Een voorbeeld van een oud en beproefd ontsmettings-

middel is de doodgewone fles chloor of de diverse variaties daarop, waarmee de gehele vogelkamer van vloer tot zítstok en van waterpijpe tot voorfrontje, afijn noem maar op, op een succesvolle manier ontsmet kunnen worden.

Bestrijdingsmiddelen komt u in het Bondsblad "Onze Vogels", op de Bondsshow en in de speciaalzaken te kust en te keur tegen. Er zijn diverse spuitbussen, spuitflessen, vloeistoffen, poeders enzovoort. Ook zijn er liefhebbers die goede resultaten zouden hebben met bijvoorbeeld tabaksstengels. Uiteraard noemen wij hier geen merknamen want het gaat er in dit artikel immers alleen maar om, om de begripsverwarring goed in beeld te krijgen. En wat zeker zo belangrijk is: Let goed op want er dienen zowel voor de vogels als voor de verzorgers die met de genoemde middelen aan de

slag gaan, de nodige voorzorgsmaatregelen genomen te worden. U zult begrijpen dat de dampen en nevels van bijvoorbeeld chloor en die van middelen waardoor bij gebruik er van, mijten en luizen het loodje leggen, ook zeker niet bevorderlijk zijn voor de gezondheid van mens en hobbydier. Vermijd aanraking met vloeistoffen of spuitmiddelen en inademing van de dampen daarvan. Lees zorgvuldig de gebruiksaanwijzing en lees het niet alleen maar houd u er ook aan want het zijn beslist geen vitamintjes. Maar daarover wellicht een volgende keer.

Vogeldiefstal

is dat te voorkomen?

Regelmatig hoor je van vogelliefhebbers dat er in een volière is ingebroken en dat de gehele volière is leeggehaald. Is het niet bij henzelf dan weten ze wel een vogelvriend te noemen waar dit is gebeurd. Als je dat zo hoort dan krijg je toch de indruk dat er veel meer van dergelijke diefstallen plaats vinden dan dat we denken.

door TON KOELEN

Kijken we op de site van onze bond dan zien we dat daar niet veel diefstallen gemeld zijn. Kennelijk vindt men het niet de moeite waard dit te melden omdat de vogels daar toch niet mee terug komen. Als je met mensen spreekt die slachtoffer zijn geworden van vogeldiefstal dan zitten ze bijna allemaal met de vraag: "had ik dit kunnen voorkomen?"

Preventieve maatregelen

Op zich is dat een heel terechte vraag waar je overigens niet zo maar antwoord op kunt geven. Het is namelijk van belang dat je weet wat de liefhebber gedaan heeft aan preventieve maatregelen met als doel om het de inbreker zo moeilijk mogelijk te maken. Niet voor niets wordt er gezegd dat de gelegenheid de dief maakt. Met goed hang- en sluitwerk is al een gedeelte van de gelegenheid weggenomen. Goed hang- en sluitwerk zijn sloten met steraanduiding en scharnieren met dievenklauwen. Daarnaast kan men ook nog dubbelglas aanbrengen omdat dit veel moeilijker in te slaan is dan enkel glas. Een ander zal er weer voor kiezen om een grindpad naar de volière aan te leggen omdat het bijna niet doenlijk is om daar geruisloos over heen te lopen. Het aanbrengen van een lichtpunt dat aangaat middels een bewegingssensor geeft een aantal vogelliefhebbers een gerust gevoel. Nadeel hiervan is wel dat de vogels vaak ook vol in het licht komen en op de vleugels gaan. Het is dan maar de vraag of ze na het

doven van het licht de zitstokken weer kunnen vinden. Op zo'n moment is het niet denkbeeldig dat vogels zich doodvliegen tegen het gaas omdat ze niets meer kunnen zien.

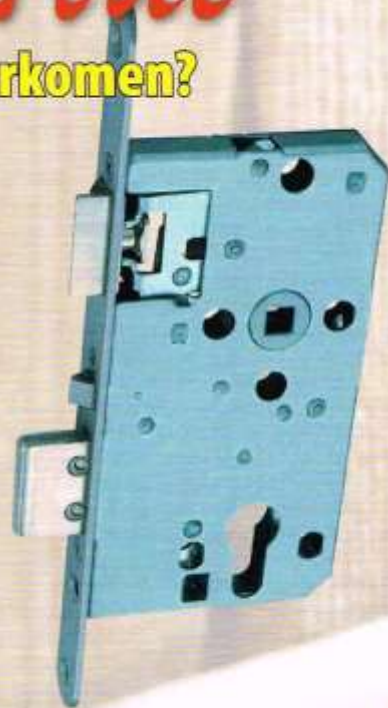
Al deze maatregelen maken het de inbrekers wel moeilijker om in je nachthok of vogelschuur te komen. De inbrekers zullen dan meer moeten breken om binnen te komen en dat geeft mogelijk weer het nodige rumoer, waardoor er wellicht iemand is die er wakker van wordt. Het nemen van deze maatregelen wil niet zeggen dat het uitgesloten is dat ze binnen komen.

Zwakke plek

Veel vogelliefhebbers hebben vaak een buitenvolière geheel van gaas. Dit kan het traditionele gaas zijn of het modernere kunststof gaas. Welke soort gaas u heeft maakt niet uit, dit is de zwakke plek van de volière. Met een scherpe tang knip je het gaas zo open en heb je toegang tot de volière. Het is voor de liefhebber dan te hopen dat de meeste vogels binnen overnachten, zodat de schade beperkt blijft.

Heldhaftig

Op de momenten dat je hoort over vogeldiefstal zijn er ook altijd mensen die zeggen dat zij er wel op af gaan als ze horen dat iemand bezig is hun vogels te stelen. Op zich is een dergelijke opmerking te plausibel maar je moet dan wel heel zeker weten wat je aan het doen bent. Eigenlijk zou je daarvoor opgeleid moeten zijn en dan

nog moet je uiterst voorzichtig te werk gaan.

Je hebt namelijk te maken met mensen die iets aan het doen zijn wat strafbaar is. Dit geeft bij die mensen ook stress. Een inbreker zit er zeker niet op te wachten om in de kraag gevat te worden om daarna enige tijd op rijkskosten te mogen leven. Dit alles maakt dat een inbreker behoorlijk strak staat en men moet er rekening mee houden dat zo iemand in staat moet worden geacht om gekke dingen te doen. De kans dat de liefhebber hierbij verwondingen oploopt is zeker aanwezig. Het advies is dan ook dat we dat heldhaftige gedrag beter achterwege kunnen laten.

Dit wil overigens niet zeggen dat we hiberend achter de gordijnen een en ander gade moeten blijven slaan. Nee, zeker niet. Het is heel eenvoudig om veel licht aan te doen in de woning zodat men van buitenaf door kan hebben dat de bewoners thuis zijn en wakker zijn. Daarbij kun je nog een raam openen en de inbreker aanroe-

pen. Als een inbreker door heeft dat hij betrapt is dan zal hij of zij in de meeste gevallen het hazenpad kiezen.

Aangifte

Mocht u slachtoffer zijn geworden van een vogeldiefstal of een poging daartoe, doe dan altijd aangifte bij de politie. Niet omdat u daarmee uw vogels terug krijgt of dat de politie meteen een grootschalig onderzoek begint. Dat laatste zeker niet omdat de prioriteiten bij de politie op een ander vlak liggen en dat is wel te begrijpen. Maar met de aangifte bereik je wel dat er een registratie plaats vindt van dat feit. Door de registraties krijgen we dan op den duur inzichtelijk hoeveel vogeldiefstallen er plaats hebben gevonden. Met die cijfers in de hand zou de NBvV stappen kunnen ondernemen in het kader van belangen behartiging.

De indruk is nu dat in de meeste gevallen geen aangifte wordt gedaan omdat dit voor de meeste vogelliefhebbers kennelijk geen zin heeft.

Bij het doen van aangifte is het van belang dat de vogels goed omschreven worden en dat de ringnummers worden opgenomen in de aangifte. Let hier vooral op. Zelf heb ik eens een aangifte gezien waarin stond dat er veelkleurige vogels waren ontvreemd die bekend stonden onder de naam gouldamadine. Daar moet je dus geen genoegen mee nemen als dat wordt opgeschreven. Voor het zelfde geld kun je daar zetten dat de vogels een rode kop, groen

rugdek, gele buik en een paarse borst hebben. Dan heb je in één zin veel meer informatie staan en een leek weet waarop hij moet letten in het geval deze een en ander gaat onderzoeken. Het doen van aangifte kost enige moeite, uw vogels komen er niet door terug maar u helpt wel mee om inzichtelijk te maken hoe vaak dit misdrijf daadwerkelijk gepleegd wordt.

Informatie

Iedereen heeft wel eens gehoord van de opmerking "zolang er helers zijn, blijven er stelsers". Dit gaat ook op voor de vogels welke van diefstal afkomstig zijn. Ik geloof niet dat men vogels gaat stelen om daar vervolgens zelf een hele kweek mee op te zetten. Men moet dus de vogels ergens kwijt.

Soms worden er wel opmerkingen gemaakt in een bepaalde richting maar concreet wordt men dan niet. Persoonlijk heb ik met betrekking tot vogeldiefstallen dingen gehoord waarvan ik dacht dat die niet op toeval kunnen berusten. Bijvoorbeeld een volière die werd leeggehaald de nacht nadat de liefhebber met vakantie was vertrokken. Dit is voor mij te toeval. Ik moet hier dan wel bij zeggen dat de tijd dat ik in sprookjes geloofde al lang achter mij ligt. Verschillende liefhebbers hebben zo hun bedenkingen of weten iets. Heb je daadwerkelijke informatie schroom dan niet en maak dit bekend bij die instanties die daarvoor zijn.

Zorg ervoor dat de diefstal ook op de site van de NBvV komt te staan. Dit helpt mee om een en ander inzichtelijk te maken. Op deze manier kunnen we dan mogelijk het aantal vogeldiefstallen terugdringen.

Sociale media

De sociale media zijn niet meer weg te denken uit onze samenleving. Van alles gaat er overheen en als je verkeerde bedoelingen hebt dan kun je daar ook veel afhalen en gebruiken voor je - wat minder goede - praktijken. Wees daarom alert op de informatie die je zelf naar buiten brengt. Door te melden hoe lang je op vakantie bent geef je een ander weer mogelijkheden. Sites waarop je vogels te koop aan kunt bieden zijn mogelijk ook een bron van informatie voor het dieven-gilde. Ik weet dat er mensen zijn die erg wantrouwig zijn in de richting van die sites. Zij kunnen er echter niet om heen want ze willen toch het overschot aan vogels kwijt. Zij doen er van alles aan om niet achterhaald te kunnen worden. Op die manier proberen ze te voorkomen dat iemand vogels komt halen zonder te betalen.

Concluderend

Kijken we naar de vraag in het begin van dit artikel, dan moeten we stellen dat we het de inbrekers moeilijk kunnen maken maar dat het onmogelijk is om alles zodanig te beveiligen dat er nooit meer vogels gestolen worden. Het is zeker de moeite waard om maatregelen te nemen, want daarmee beschermt u uw zorgvuldig opgebouwde kweeklijn. Er is namelijk niets erger dan om in één nacht je gehele levenswerk kwijt te raken. <

Palmcaketoe kuiken

Hangvolières amazones

Bezoek aan *Lorraine Wilson*

Een tijdje terug werd ik gebeld door een vriend met de vraag of ik mee wilde gaan naar Lorraine Wilson. Lorraine is één van de grootste papegaaienkweeksters in Zuid-Afrika met een waanzinnige collectie vogels.

tekst en foto's: MICO ROSSIE

Ze woont in de stad Pretoria, wat tevens de hoofdstad van Zuid-Afrika is. Op een mooi domein, waar ook een kleine kudde nyala's (antilopen), enkele soorten watervogels en kroonkraanvogels rondlopen, staat het huis waar ze woont en enkele gebouwen waarin de volières gebouwd werden. Naast de zorg voor haar eigen collectie zorgt ze ook voor handopkweek van bijzondere soorten van andere gerenommeerde kwekers.

Haar specialiteit is palmcaketoes. Hiervan heeft ze een uitgebreide collectie, waarvan het merendeel zich ook met regelmaat voortplant. Als je kwekende koppels hebt, wil het uiteraard ook zeggen dat je jongen hebt en die waren dan ook in alle stadia van de groei aanwezig. Naast de palmcaketoes heeft ze nog inca-kaketoes en een groot aantal witkuif- en molukkenkaketoes, waarvan ze

van beide soorten enkele vrijliggende exemplaren heeft.

Koningsparkiet

Als andere Australische vertegenwoordigers heeft ze één van de weinige koningsparkieten in Zuid-Afrika. De Australische koningsparkiet is daar een zeer zeldzame vogel en ze doet dus alle moeite om ze tot kweken te laten overgaan. Haar vogels zijn nog relatief jong, maar met haar kennis en kunde, kan je er vrij zeker van zijn dat er binnen afzienbare tijd ook van deze soort jongen gekweekt worden.

Haar favoriete vogelsoort is de langsnavelparkiet. Alle koppels die in Zuid-Afrika gehouden worden, zijn hoogstwaarschijnlijk allemaal afkom-

Grijskoppspegau ssp. suahelicus

stig uit haar collectie. Net zoals in België zijn ze zeker niet dik gezaaid. Loraine heeft twaalf koppels, die zich ook bijna allemaal voortplanten. Het mag of moet gezegd worden: het zijn en blijven waanzinnig toffe en interessante vogels.

Ze woont in de stad Pretoria, wat tevens de hoofdstad van Zuid-Afrika is. Op een mooi domein, waar ook een kleine kudde nyala's (antilopen), enkele soorten watervogels en kroonkraanvogels rondlopen, staat het huis waar ze woont en enkele gebouwen waarin de voliëres gebouwd werden. Naast de zorg voor haar eigen collectie zorgt ze ook voor handopkweek van bijzondere soorten van andere gerenommeerde kwekers. Haar specialiteit is palmkaketoos. Hiervan heeft ze een uitgebreide col-

lectie, waarvan het merendeel zich ook met regelmaat voortplant. Als je kwekende koppels hebt, wil het uiteraard ook zeggen dat je jongen hebt en die waren dan ook in alle stadia van de groei aanwezig.

Naast de palmkaketoos heeft ze nog inca-kaketoos en een groot aantal witkuif- en molukkenkaketoos, waarvan ze van beide soorten enkele vrijvliegende exemplaren heeft.

Koningsparkiet

Als andere Australische vertegenwoordigers heeft ze één van de weinige koningsparkieten in Zuid-Afrika. De Australische koningsparkiet is daar een zeer zeldzame vogel en ze doet dus alle moeite om ze tot kweken te laten overgaan. Haar vogels zijn nog relatief jong,

maar met haar kennis en kunde, kan je er vrij zeker van zijn dat er binnen afzienbare tijd ook van deze soort jongen gekweekt worden.

Haar favoriete vogelsoort is de langsnavelparkiet. Alle koppels die in Zuid-Afrika gehouden worden, zijn hoogstwaarschijnlijk allemaal afkomstig uit haar collectie. Net zoals in België zijn ze zeker niet dik gezaaid. Loraine heeft twaalf koppels, die zich ook bijna allemaal voortplanten. Het mag of moet gezegd worden: het zijn en blijven waanzinnig toffe en interessante vogels.

Amazones

Ook de familie der amazones maakt uiteraard deel uit van haar collectie. Ze >

› heeft naast een groot aantal geelschouderamazones, *Amazona barbadensis* ook tien koppels prachtamazones, *Amazona pretrei* en een groot aantal paren geelteugelamazones, *Amazona xanholora*. Van de geelschouderamazone heeft ze zeer divers uitziende vogels, ik ga ervan uit dat deze dieren waarschijnlijk tot de tot voor kort erkende ondersoorten behoren. Ik kan enkel zeggen, als je de dieren naast elkaar ziet zitten, is er heel veel verschil te zien qua kleur, aftekening en kleurintensiteit op de kop van de dieren.

De amazone die zich in haar collectie het beste voortplant, is de geelteugelamazone. Hiervan denk ik dat haast elk paar met jongen of eieren in de broedblokken lag. Ook de prachtamazones zorgen zeer regelmatig voor nageslacht. Indrukwekkende resultaten!

Naast de reeds genoemde soorten bezit ze ook beide ondersoorten van de blauwvoorhoofdamazone, zeer mooie exemplaren van de geelkopamazone, bodinisamazone, wijnborstamazone, Cuba-amazone, kleine witvoorhoofdamazone en de geelnekamazone. De meeste soorten amazones zijn gehuisvest in hangkooien. Deze kooien hangen deels onder schaduwnetten, dit om de dieren te beschermen tegen de brandende zon en de sterke wind. De nestblokken hangen aan de kant van de dienstgangen en kunnen van buitenaf geopend worden voor nestinspectie.

Ara's

Hyacintara's behoren uiteraard ook tot de collectie, met een viertal onverwante koppels, zeker geen onaardige verzameling. Naast deze grote blauwe vogels bezit ze ook de groenvleugel- de geelvleugel- (nominaat), de blauwgele en de roodoorara. Ze bezit ook als één van de drie eigenaren in het land kea's. En je raadt het al, tijdens mijn bezoek hadden ook deze een jong (handopfok). Deze soort is daar behoorlijk moeilijk te houden door de grote temperatuurverschillen (vooral het warme en droge weer zorgt voor problemen). Verder bezit ze nog verschillende soorten Afrikaanse soorten, waaronder de grijskop-, roodbuikpapegaai en Kaapse papegaai.

Bodinisamazone

Voederkar

Opkweek palmkaketoes

Modern

De opfokruimte waar ze haar jongen met de hand grootbrengt, is zonder twijfel de meest doeltreffende die ik reeds gezien heb. De palmkaketoes worden opgekweekt in schuiven, zodra ze een bepaalde leeftijd hebben uiteraard. De kuikens worden zeer professioneel gevoederd. Wat bedoel ik ermee? Wij werken met "een schepje" of "een potje", Loraine werkt met x gram, x milligram enz. De voeding van de dieren worden in een moderne keuken bereid. Ze heeft

meerdere personeelsleden in dienst, die de dagelijkse verzorging op zich nemen. De opfok wordt enkel door Loraine zelf gedaan.

Een dame die ik reeds jaren kende van elektronisch contact, was meer dan een interessante persoon om in levende lijve te ontmoeten en haar indrukwekkende collectie met eigen ogen te mogen aanschouwen.

Goodbye, Hamba kahle, Totsiens. <

Herderstasje

Door: Atwin Lemmens - namens de Werkgroep Amerikaanse Sijzen

Benaming: Wetenschappelijke naam: *Capsella bursa-pastoris*.
Volksnamen: Armoede, Bloedkruid, Eendepootjes, Ganzetongen, Lepels en vorken, Lepeltjesdief, Moedertasje, Teskenkruid en Tuinlepelkje.

Beschrijving: Het herderstasje behoort tot de familie van de Kruisbloemen. De plant kan tot 60 cm hoog worden. Het is een eenjarige plant. De plant kan het hele jaar door bloeien, zolang er geen vorst is. De bladeren zijn behaard, de onderste bladeren vormen een rozet. Het blad is diep ingekerfd. De bladeren aan de stengel zijn langwerpig, aan de voet van het blad pijlvormig en omvatten de stengel.

De bloemen zijn wit van kleur en groeien in losse samengestelde trossen. Het kroonblad is 2 tot 3 mm lang, het kelkblad is 1,5 tot 2 mm, deze hebben een rode rand en zijn behaard. De vrucht, hauwtje, zijn driehoekig in de vorm van een hartje. Ze zijn 6 tot 9 mm lang. De vrucht bevat een aantal zeer fijne zaadjes.

Biotoop: Herderstasje groeit op zonnige- en halfschaduw plaatsen. De bodem moet redelijk vochtig en doorla-

tend zijn en zeer voedzaam. Een zandrijge stikstofhoudende bodem. Op de meeste plaatsen kom je Herderstasje tegen, tussen bestrating velden, akkers, hermen enz.

Werkzame stoffen:

- Looistoffen, bloedstelpend.
- Organische zuren.
- Mosterdglycosiden
- Saponinen.
- Flavonglycosiden, versterkende werking op het vaatstelsel.
- Histamine.
- Tyranine.
- Acetylcholine (bloedvatverwijdend).
- Vitamine C.
- Choline (vitamine B4).
- Amininen: Acetylcholine, tyranine, choline deze stof activeert een deel van het zenuwstelsel.

Mineralen:

- Kalium, urine vormend in de nieren.
- Calcium.
- Natrium.

Medische aspecten:

Herderstasje heeft een regulerende werking op de bloedsomloop en de bloeddruk. Ook is het bloedstelpend bij verwondingen. Door de aanwezigheid van Flavonglycosiden heeft het een positieve werking ter verkoming van

aderverkalking. Op de spieren heeft het een versterkende werking. Bevordert de werking van de darmen en urinewegen. Werkt herstellend bij een gezwollen milt. Is eetlust opwekkend door de aanwezigheid van Mosterdglycosiden. Werkt goed bij het bestrijden van diarree en bij aandoeningen van de lever. Bij het bestrijden van gewrichtspijnen helpen kompressen. De verse stengel kan als prakje werken bij huidontstekingen.

Hoe te gebruiken:

Zowel het zaad als bladeren kunnen als voeding gegeven worden aan zaadetende vogels. De meeste vogels zijn er gek op. Veel vruchten en insectenetende vogels pikken er ook wel aan. Het herderstasje bevat veel vocht en het is dan ook aan te raden de vogels er niet te veel van te geven. De kans is groot dat de vogels er diarree van krijgen bij overmatig verstrekken. Laat de planten ook niet te lang in de hokken van de vogels liggen, het verveerd snel en is dan niet goed meer voor de vogels.

Bij het plukken van de plant moet er goed op worden toegezien dat er niet met insecticide of onkruid bestrijdingsmiddelen is gespoten. Of waar honden of katten hun urine hebben achter gelaten.

Naast het gewoon plukken en geven aan de vogels kan deze plant ook gebruikt worden in een thee mengsel. Dit kan in de verse vorm of gedroogde vorm. De gedroogde vorm kunnen we ook gebruiken als insecten bestrijdingsmiddel. In de emmer met alle andere kruiden tegen insecten. De gedroogde vorm kan ook onder de touwennestjes gedaan worden in de broedtijd om insecten te weren.

Hoe te drogen:

De bloeistengels en bladeren plukken in de periode maart november. Leg de geplukte delen van de plant op vocht opneemt papier in dunne lagen. Papier regelmatig vervangen. Leg ze in een donkere ruimte bij zo'n 20 graden. Gedroogde planten delen kunnen een jaar bewaard worden. Pas op voor schimmelvorming bij het drogen. De gedroogde delen in een afgesloten bus bewaren. <

BONDSMEDEDELINGEN JULI 2015

VAN DE KEURMEESTERVERENIGING

TROPISCHE VOGELS EN PARKIETEN

H. T. Tamminga uit Joure is overleden.

KLEUR- EN POSTUURKANARIES

Mevr. W. van den Ham- Smit uit Ermelo is m.i.v. mei 2015 gestopt als keurmeester.

DISTRICT FRIESLAND

Bestuurslid Dhr. H. Hofste van afdeling Haulerwijk (H90) ontving uit handen van vicevoorzitter Klaas Snijder de speld voor Bijzondere Waardering.

Op 30 april 2015 was Dhr. J. Kooijstra, medeoprichter, oudvoorzitter en ere lid van de Volièrevereniging Midden Friesland te Grou, 50 jaar lid van de NBVV. Tijdens de jubileumdag op zaterdag 30 mei ontving hij van de districtsvoorzitter van Friesland Dhr. Siebe de Haan de speld van 50 jaar lidmaatschap van de NBVV. Met onze leden en genodigden hebben wij op deze dag het Vogelpark Ruinen bezocht en afgesloten met een Chinees buffet. Wij kunnen terugkijken op een geslaagde dag. Ook werden wij blij verrast met een cadeaubon van de NBVV en District Friesland. De heer Siebe de Haan feliciteerde onze stabiele ver-

A. v. Spronsen en C. Steegs. Op de COM te Rosmalen behaalden 11 inzenders 17 kampioenen, te weten: C. Steegs(3), K. Wijnhoven, Th. v. Tuinen(2), P. l'Herminez(2), J. v.d. Hurck(2), B. Huijbres, M.O. Schreurs(2), W. v. Helden, J. Schouten, T. Versleijen en W. Slots. Allen ontvingen uit handen van de Districtsvoorzitter Huub Gerits een passende herinnering.

eniging met het 50-jarig jubileum en sprak warme en mooie woorden tot de aanwezigen. In november a.s. zullen wij het jubileumjaar afsluiten met een regioshow.

DISTRICT GRONINGEN

DISTRICT LIMBURG

Op de voorjaarsvergadering van het District Limburg werden, zoals gebruikelijk, de kampioen van Vogel 2015 en de COM te Rosmalen in het zonnetje gezet.

Op Vogel 2015 behaalden 13 inzenders maar liefst 17 kampioenen, te weten: de jeugdleden Gino Admiraal, Lisa Hanekamp, Sanne Hanekamp, Lars Raven en Andy Schouten. Verder de senioren J. Debie, A. Derix, W. Geurts, J. Gilissen, D. Neutgens, M. Snellings,

Op de jaarvergadering van de afdeling Glimmen (G 21), is de heer B. Harmens onderscheiden voor zijn 50 jarig lidmaatschap van de NBVV. De speld voor dit jubileum, is met een

korte terugblik over deze 50 jaar, door de heer Harry Weitering (alg. adjunct van het district Groningen) bij hem opgespeld.

DISTRICT ZEELAND

Tijdens de jaarlijkse feestavond van "De Vogelvrienden" te Oud Vossemeer ontving Dhr. Leen Berkey uit handen van districtsvoorzitter Leo Quist een speld voor zijn 50 jaar lidmaatschap van de bond. Dhr. Berkey heeft jaren de bestuursfunctie bekleed van penningmeester en is vanaf de oprichting in 1972 al lid van "De Vogelvrienden".

DISTRICT OVERIJSEL

Maar liefst 3 leden van G.V.V. de Goudvink uit Glanerbrug (G04) ontvingen een speld voor Bijzondere

Waardering. Op 13 mei 2015 bestond de vogelvereniging 65 jaar. Deze drie mensen hebben meer dan een kwart eeuw diverse bestuursfunctie bekleed en nu nog.

DISTRICT NOORD BRABANT WEST

Op zaterdag 23 mei jl., tijdens een feestavondje ter ere van het 50 jarig bestaan van vogelvereniging "de Vogelvriend" uit Woudrichem (W33), zijn de ereleden J. Delleman en J.N. van Vugt gehuldigd door de districtsvoorzitter Dhr. C. van Oosterhout voor

hun 50 jarig lidmaatschap. Op de foto van links naar rechts de heren C. van Oosterhout, J.N. van Vugt, J. Delleman en B. Struik voorzitter van "de Vogelvriend".

DISTRICT NOORD BRABANT OOST

Tijdens de onlangs gehouden verenigingsavond met partners van "De Vogelvriend" te Schaijk is Gerard School gehuldigd i.v.m. het (ruim) 50-jaar lidmaatschap. Voorheen was hij ruim 35 jaar lid van "De Edeltzanger" te Beek, waarna hij, na opheffing van "De Edeltzanger" lid werd van "De Vogelvriend". Door de districtsvoorzitter Henk Janssen is hem de jubileumspeld uitgereikt.

Van links naar rechts: Albert Zomer, René Konter, Egbert van Dijk, Roel van Dijk, Klass Snijder

Juli

Goudvink
man
(*Pyrrhula
pyrrhula
pyrrhula*)

Tsja ... wat moeten we nog zeggen over de goudvink? Als NBvV-vogel bij uitstek vliegt hij bijna letterlijk als een rode draad door de geschiedenis van de bond. Ik heb voor de aardigheid eens vele oude jaargangen van *Onze Vogels* doorgebladerd en we vinden 'm overal. Niet alleen sinds jaar en dag in ons logo, maar ook in talrijke beschrijvingen. En bij allerhande activiteiten. Zo heeft de welbekende oud-voorzitter en adviseur Dhr. Noordzij zich er na de oorlog (bij de toenmalige wetswijziging betreffende het houden van inheemse vogels) flink druk over gemaakt dat de goudvink als volièrevogel behouden bleef. Elke gehouden vogel kon zelfs bij hem persoonlijk geregistreerd worden en hij onderhield daarover nauwe contacten met het ministerie. De goudvink was ons toen al heel wat waard!

Daarom voor de aardigheid maar eens een beschrijving uit de oude doos gehaald. In december 1961 schreef M. van Hout (familie van ...? ik weet 't niet) bijgaande tekst bij een overigens tamelijk oubollige kleurplaat.

M. van Hout

Bij de kleurplaat

DE GOUDVINK

(Pyrrhula pyrrhula)

Niet vele mens in deze vogel geloven als embleem van onze organisatie. In geheel niet dat er een vogel is die bij het zien meer indruk maakt op de bezitter van een hofje en ruzie vogel, vooral als met zijn levenswijze en gedragingen bestuderen. In de natuur heeft deze vogel, met als voorbeeld de meeste vogels, zijn eigen gebied, waarin hij een ook geen andere vogel mag, behalve de vrouwtje vrouwtjes.

Hij begint zijn jaar met rustloze, meestal begin mei tot half juni, die ook vooral v.a.v. de westzijde. Zijn nest bouwen hij begint in zijn degen- of richte doos, of bakken- of bogen. Wel zijn deze dan meestal gelopen aan de rand van het bos of in open plekken, maar vaak ook in een ruime in richte hoge boom.

Vast hebben wij geobserveerd in het vroege voorjaar (oktober) aan de rand van het bos bij elkaar te treden en dan, als de bladeren er aan kwamen, werden zij moer dichte struiken met meestal een west van de goudvink als deze aanwezig was er ook vaak samen met de kleine meesters en vroege vogels.

Met voedsel dat ze gebruiken voor hun jongen, daar hebben wij vast stellen van gemaakt en wij zijn in de concluden gekomen dat zij vooral aan de bomen en knoppen van lindeboom en kersjes dit voedsel gebruikten en dat de insecten die praktisch in iedere heu verbergen zijn vinden; en dit is wel de hoofdzaak, de hoofdzaak en wilde aardigheid. Het gaat

hier niet om de vrouwtjes maar wel om de mannetjes van deze vruchten.

Aangezien deze vruchten pas later beginnen te rijpen is dit dan ook mogelijk wel maar de contact van het jaar beginnen met bereiden. Wanneer de vruchten en de aardigheid in de natuur rijp zijn, volgen spoedig de winterperiodes, die ook zeer gewikt zijn bij de goudvink.

Zijn de jonge vogels meestal zelfstandig dan begint hij een beetje voor te treden en circa half oktober wordt een land nog bezocht door de bekende Oost-Europese goudvink, het heet van kleur en ook al en het door de v. dubbele vogels, maar een halve keer zo groot als de onze, te herle en water is hun hoofdvoedsel kerken- en waans-land en ook wel diverse groene onkruiden. Met broedgebied van de goudvink wordt wel zeer beperkt door ontginning, industrie- en veehouderij.

Het gaat hier vooral om een gebied waar naast verbruiksgoederen vooral voedsel moet zijn. De laatste is gemakkelijk op te vinden, want iedere boerderij voltre, goet leplant, is bij uitstek een gebied waar deze vogels gemakkelijk broeden. Bovendien zijn er meerdere kruisings van te verhoogen.

Laat de Overheid die ook naast en de vogelstand van deze vogels nu zeer samenbrengt verhoogen en voor de man-ten is er weer meer vrije gebied. Het voedsel dat zij verlangen is door iedere landbouw gemakkelijk te verkrijgen.

M. van Hout

197

